

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) 2015/849

2020/EES/50/24

frá 20. maí 2015

um ráðstafanir gegn því að fjármálakerfið sé notað til peningaþvættis eða til fjármögnunar hryðjuverka, um breytingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins ESB nr. 648/2012, og um niðurfellingu á tilskipun Evrópuþingsins 2005/60/EB og tilskipun ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar 2006/70/EB (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFAR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 114. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitum Seðlabanka Evrópu ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ⁽²⁾,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Streymi ólöglega fengins fjár getur skaðað heilleika, stöðugleika og orðstír fjármálageirans og ógnað innri markaði Sambandsins og einnig þróun á alþjóðavettvangi. Peningaþvætti, fjármögnun hryðjuverka og skipulögð brotastarfsemi eru enn verulegt vandamál sem fjalla ætti um á vettvangi Sambandsins. Markvissar og hæfilegar ráðstafanir gegn því að fjármálakerfið sé notað til peningaþvættis og fjármögnunar hryðjuverka, ásamt því að þróa refsirétt frekar á vettvangi Sambandsins, eru nauðsynlegar og geta skilað frekari árangri.
- 2) Aðgerðir brotamanna og samstarfsmanna þeirra geta stofnað í hættu festu, heilleika og stöðugleika lána- og fjármálastofnana og trausti gagnvart fjármálakerfinu í heild, með því að dylja hvaðan ágóði af brotastarfsemi er fenginn eða með því að láta löglega eða ólöglega fengið fé renna til fjármögnunar hryðjuverka. Peningaþvættar og fjármögnunaráðilar hryðjuverka gætu reynt að nýta sér frelsi til fjármagnsflutninga og frelsi til að veita fjármálaþjónustu, sem hið samþætta fjármálasvæði Sambandsins felur í sér, í því skyni að auðvelda brotastarfsemi sína. Því eru tilteknar samræmingarráðstafanir nauðsynlegar á vettvangi Sambandsins. Jafnframt ætti að vega og meta markmiðin með því að vernda þjóðfélagið gegn glæpum og standa vörð um stöðugleika og heilleika fjármálakerfis Sambandsins í ljósi þarfarinnar á að skapa umhverfi með strangt skilgreindum reglum sem gerir fyrirtækjum kleift að vaxa án þess að til komi óhöflegur kostnaður við að fylgja reglum.
- 3) Tilskipun þessi er hin fjórða þar sem fjallað er um ógnina af peningaþvætti. Í tilskipun ráðsins 91/308/EBE ⁽⁴⁾ var peningaþvætti skilgreint með tilliti til fíkniefnabrota og skyldur voru eingöngu lagðar á fjármálageirann. Í tilskipun

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjttíð. ESB L 141, 5.6.2015, bls. 73. Hendar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 249/2018 frá 5. desember 2018 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 17, 28.2.2019, bls. 3.

⁽¹⁾ Stjttíð. ESB C 166, 12.6.2013, bls. 2.

⁽²⁾ Stjttíð. ESB C 271, 19.9.2013, bls. 31.

⁽³⁾ Afstaða Evrópuþingsins frá 11. mars 2014 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og afstaða ráðsins eftir fyrstu umræðu frá 20. apríl 2015 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum). Afstaða Evrópuþingsins frá 20. maí 2015 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum).

⁽⁴⁾ Tilskipun ráðsins 91/308/EBE frá 10. júní 1991 um ráðstafanir gegn því að fjármálakerfið sé notað til peningaþvættis (Stjttíð. EB L 166, 28.6.1991, bls. 77).

Evrópuþingsins og ráðsins 2001/97/EB ⁽¹⁾ var gildissvið tilskipunar 91/308/EBE rýmkað, bæði með tilliti til brota sem fjallað er um og umfangs starfsgreina og starfsemi sem fjallað er um. Í júní 2003 endurskoðaði fjármálaaðgerðahópurinn (FATF) tilmæli sín svo að þau tækju til fjármögnunar á hryðjuverka og settu fram ítarlegri kröfur í tengslum við deili og sannpröfun á viðskiptamönnum, við hvaða aðstæður meiri hættu á peningaþvætti eða fjármögnun hryðjuverka geti réttlætt hertar ráðstafanir og einnig við hvaða aðstæður minni hættu getur réttlætt að dregið sé úr eftirliti. Breytingar þessar endurspeglast í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/60/EB ⁽²⁾ og tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/70/EB ⁽³⁾.

- 4) Peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka á sér iðulega stað í alþjóðlegu samhengi. Ráðstafanir, sem eru eingöngu samþykktar innanlands eða jafnvel á vettvangi Sambandsins, hefðu mjög takmörkuð áhrif ef ekki væri litið til alþjóðlegrar samhfingar og samvinnu. Ráðstafanir sem Sambandið samþykkir á þessu sviði ættu því að samrýmast öðrum aðgerðum sem gripið er til á alþjóðavettvangi og vera a.m.k. jafnstrangar. Aðgerðir Sambandsins ættu áfram að taka sérstaklega til greina tilmæli fjármálaaðgerðahópsins sem og gerninga annarra alþjóðlegra aðila sem beita sér í baráttunni gegn peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka. Laga ætti réttargerðir Sambandsins, eftir því sem við á, að alþjóðlegum stöðlum um að vinna gegn peningaþvætti og fjármögnun og útbreiðslu hryðjuverka sem fjármálaaðgerðahópurinn samþykkti í febrúar 2012 („endurskoðuð tilmæli fjármálaaðgerðahópsins“) með það fyrir augum að gera baráttuna gegn peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka skilvirkari.
- 5) Enn fremur felur misnotkun fjármálakerfisins, í þeim tilgangi að láta ólöglega eða jafnvel löglega fengið fé renna til hryðjuverka, í sér raunverulega hættu með tilliti til heilleika, eðlilegrar starfrækslu, orðstúrs og stöðugleika fjármálakerfisins. Í samræmi við það ættu forvarnaaðgerðirnar sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun að ná til meðferðar fjár sem aflað hefur verið með brotastarfsemi og söfnunar fjár eða fasteigna til hryðjuverka.
- 6) Háar greiðslur í reiðufé geta skapað mikla áhættu með tilliti til peningaþvættis og fjármögnunar hryðjuverka. Tilskipun þessi ætti, til að auka árvekni og draga úr áhættu sem stafar af þessum greiðslum í reiðufé, að taka til einstaklinga sem versla með vörur, að því marki sem þeir afla eða veita viðtöku greiðslum í reiðufé að upphæð 10 000 evrur eða þar yfir. Aðildarríki ættu að geta samþykkt lægri viðmiðunarmörk, frekari almennar takmarkanir á notkun reiðufjár og strangari ákvæði.
- 7) Notkun rafeyrisbúnaðar er í auknum mæli talin koma í stað bankareikninga en það réttlætir, ásamt aðgerðunum sem mælt er fyrir um í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/110/EB ⁽⁴⁾, að fella þennan búnað undir skuldbindingu um baráttu gegn peningaþvætti og baráttu gegn fjármögnun hryðjuverka (AML/CFT). Við tiltekna aðstæður, sem sannað er að séu áhættulitlar og samkvæmt ströngum áhættumildandi skilyrðum, ætti aðildarríkjum þó að leyfast að undanskilja rafeyrisbúnað frá vissum könnunum á áreiðanleika upplýsinga um viðskiptamenn, t.d. deili á og sanngreiningu viðskiptamannsins og hins raunverulega eiganda, en ekki frá vöktun færslna eða viðskiptatengsla. Áhættumildandi skilyrðin ættu að taka til kröfu um að undanskilja rafeyrisbúnað þegar hann er eingöngu notaður til kaupa á vörum og þjónustu og þess að fjárhæðin sem er vistuð með rafrænum hætti sé nægilega lág til að koma í veg fyrir að reglurnar um baráttu gegn peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka séu sniðgengnar. Slík undanþága ætti ekki að hafa áhrif á heimild aðildarríkja til að leyfa tilkynningarskyldum aðilum að beita einfaldaðri könnun á áreiðanleika upplýsinga um viðskiptamenn á annan rafeyrisbúnað sem skapar minni áhættu, í samræmi við 15. gr.
- 8) Hvað varðar tilkynningarskylda aðila sem falla undir þessa tilskipun mætti líta svo á að leigusalar heyrðu undir fasteignasala, eftir atvikum.

(1) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/97/EB frá 4. desember 2001 um breytingu á tilskipun ráðsins 91/308/EBE um ráðstafanir gegn því að fjármálakerfið sé notað til peningaþvættis (Stjttíð. EB L 344, 28.12.2001, bls. 76).

(2) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/60/EB frá 26. október 2005 um ráðstafanir gegn því að fjármálakerfið sé notað til peningaþvættis og til fjármögnunar hryðjuverkastarfsemi (Stjttíð. ESB L 309, 25.11.2005, bls. 15).

(3) Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/70/EB frá 1. ágúst 2006 þar sem mælt er fyrir um framkvæmdarráðstafanir vegna tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2005/60/EB að því er varðar skilgreininguna á „einstaklingur í pólitískum áhættuhópi“ og tæknilegar kröfur varðandi einfaldaða skoðun með tilhlýðilegri kostgæfni á áreiðanleika viðskiptamanns og varðandi undanþágur á grundvelli fjármálastarfsemi sem stunduð er stöku sinnum eða að mjög takmörkuðu leyti (Stjttíð. ESB L 214, 4.8.2006, bls. 29).

(4) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/110/EB frá 16. september 2009 um stofnun og rekstur rafeyrisstofnana og varfærnisefirlit með þeim, breytingu á tilskipunum 2005/60/EB og 2006/48/EB og um niðurfellingu á tilskipun 2000/46/EB (Stjttíð. ESB L 267, 10.10.2009, bls. 7).

- 9) Lögfræðingar, eins og þeir eru skilgreindir í aðildarríkjunum, ættu að falla undir þessa tilskipun þegar þeir taka þátt í fjármála- eða fyrirtækjaviðskiptum, þ.m.t. þegar þeir veita skattaráðgjöf, þar sem hættan er mest á því að þjónusta þessara lögfræðinga sé misnotuð til að þvætta ávinning af brotastarfsemi eða til að fjármagna hryðjuverk. Þó ætti að veita undanþágur frá öllum kröfum um að tilkynna upplýsingar sem er aflað áður en dómssmál hefjast, meðan þau standa yfir eða eftir að þeim lýkur eða þegar gengið er úr skugga um réttarstöðu skjólstaðings. Lögfræðiráðgjöf ætti því áfram að falla undir þagnarskyldu nema lögfræðingurinn taki þátt í peningaþvætti eða fjármögnun hryðjuverka, lögfræðiráðgjöfin sé veitt í þeim tilgangi að stunda peningaþvætti eða fjármagna hryðjuverk, eða lögfræðingurinn viti að skjólstaðingurinn sé að leita eftir lögfræðiráðgjöf í þeim tilgangi að stunda peningaþvætti eða fjármagna hryðjuverk.
- 10) Meðhöndla ætti þjónustu, sem er samanburðarhæf með beinum hætti, á sama hátt og þegar einhver annar fagmaður, sem þessi tilskipun tekur til, veitir hana. Upplýsingar, sem endurskoðendur, löggiltir bókarar og skattaráðgjafar, sem í nokkrum aðildarríkjum eiga rétt á að verja eða flytja mál skjólstaðings eða ganga úr skugga um réttarstöðu skjólstaðings, afla þegar þeir stunda þessi störf, skulu ekki falla undir tilkynningarskyldu sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun til að tryggja að þau réttindi, sem mælt er fyrir um í sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi („sáttmálanum“), séu virt.
- 11) Mikilvægt er að leggja ótvíræða áherslu á að „skattalagabrot“ sem varða beina og óbeina skatta falla undir hina víðtæku skilgreiningu á „brotastarfsemi“ í þessari tilskipun, í samræmi við endurskoðuð tilmæli fjármálaaðgerðahópsins. Frávik geta verið í skilgreiningum landslaga á skattalagabrotum þar sem mismunandi skattabrot kunna að vera tilgreind í hverju aðildarríki undir „brotastarfsemi“ sem refsiverð er með viðurlögum, eins og um getur í f-lið 4. liðar 3. gr. þessarar tilskipunar. Aðildarríki ættu að heimila, þó að ekki sé reynt að fá fram samræmingu á skilgreiningum á skattalagabrotum í landslögum þeirra og eftir því sem framast er unnt samkvæmt eigin landslögum, upplýsingaskipti eða aðstoð milli skrifstofu fjármálagreininga lögreglu (e. *Financial Intelligence Units (FIU)*) ESB.
- 12) Þörf er á að auðkenna hvern einstakling sem á eða hefur yfirráð yfir lögaðila. Aðildarríki ættu, til að tryggja skilvirkt gagnsæi, að tryggja að eins margir lögaðilar og mögulegt er, sem önnur ferli á yfirráðasvæði þeirra skrá eða stofna, teljist með. Þó að ákvörðun tiltekins hlutfalls hlutfjáreignar eða eignarhlutar valdi því ekki sjálfkrafa að raunverulegur eigandi finnst ætti það að vera einn sönnunarþáttur af mörgum sem taka ætti tillit til. Aðildarríki ættu þó að geta ákveðið að lægra hlutfall kunni að vera vísbending um eignarhald eða yfirráð.
- 13) Auðkenning og sannprófun á raunverulegum eigendum ætti, eftir því sem við á, að ná til lögaðila sem eiga aðra lögaðila, og tilkynningarskyldir aðilar ættu að reyna að finna þann einstakling eða þá einstaklinga sem hafa endanleg yfirráð í krafti eignarhalds, eða með öðrum hætti, á lögaðilanum sem er viðskiptamaðurinn. Yfirráð með öðrum hætti getur m.a. tekið til viðmiðana fyrir yfirráð sem beitt er í þeim tilgangi að undirbúa samstæðureikningsskil, t.d. með samningum hluthafa, beitingu ráðandi áhrifa eða valdi til að skipa yfirtjórn. Sú staða getur komið upp að ekki sé hægt að bera kennsl á neinn einstakling sem endanlega á eða hefur yfirráð yfir lögaðila. Í slíkum undantekningartilvikum geta tilkynningarskyldir aðilar litið svo á að yfirmaðurinn, einn eða fleiri, sé hinn raunverulegi eigandi, enda hafi allt verið reynt til að bera kennsl á hann og að því tilskildu að engar ástæður séu til grunsemda.
- 14) Nákvæmar og uppfærðar upplýsingar um hinn raunverulega eiganda er lykilatriði í því að hafa uppi á afbrotamönnum sem ella gætu dulið hverjir þeir eru í skjóli fyrirtækjaskipulags. Aðildarríki ættu því að tryggja að einingar, sem komið hefur verið á fót á yfirráðasvæði þeirra í samræmi við landslög, fái og varðveiti nægjanlegar, nákvæmar og gildandi upplýsingar um raunverulegt eignarhald á þeim, til viðbótar grunnupplýsingum á borð við heiti fyrirtækis, heimilisfang og sönnur á stofnun þess og löglegu eignarhaldi. Aðildarríki ættu, í því skyni að auka gagnsæi í baráttunni gegn misnotkun á lögaðilum, að tryggja að upplýsingar um raunverulegt eignarhald séu geymdar á miðlægri skrá utan fyrirtækisins, í fullu samræmi við lög Sambandsins. Í því skyni geta aðildarríki notað miðlægt gagnasafn sem safnar upplýsingum um raunverulegt eignarhald, fyrirtækjaskrá eða aðra miðlæga skrá. Aðildarríkjum er heimilt að ákveða að tilkynningarskyldir aðilar beri ábyrgð á að færa upplýsingar í skrána. Aðildarríki ættu að ganga úr skugga um að þessar upplýsingar séu ætíð gerðar aðgengilegar lögbærum yfirvöldum og skrifstofum fjármálagreininga lögreglu og séu veittar tilkynningarskyldum aðilum þegar hinir síðarnefndu gera kannanir á áreiðanleika upplýsinga um viðskiptamenn. Aðildarríki ættu einnig að sjá til þess að öðrum einstaklingum, sem geta sýnt fram á lögmæta hagsmuni að því er varðar peningaþvætti, fjármögnun

- hryðjuverka og tengd frumbrot, t.d. spillingu, skattalagabrot og svik, sé veittur aðgangur að upplýsingum um eignarhald í samræmi við reglur um persónuvernd. Einstaklingar sem geta sýnt fram á lögmæta hagsmuni ættu að hafa aðgang að upplýsingum um eðli og umfang hagsmuna hins raunverulega eiganda og áætlað vægi þeirra.
- 15) Í því skyni ættu aðildarríki, í samræmi við landslög, að geta leyft meiri aðgang en þann sem er veittur samkvæmt þessari tilskipun.
 - 16) Tryggja ætti tímanlegan aðgang að upplýsingum um raunverulegt eignarhald á þann hátt að komist verði hjá hvers konar hættu á að viðkomandi fyrirtæki verði varað við.
 - 17) Einnig ætti, til að tryggja jöfn samkeppnisskilyrði milli hinna ýmsu tegunda félagsforma, að fara fram á við vörsluaðila að þeir afli og varðveiti upplýsingar um raunverulegt eignarhald og komi þeim til tilkynningarskyldra aðila sem gera kannanir á áreiðanleika upplýsinga um viðskiptamenn og að þeir færi þessar upplýsingarnar í miðlæga skrá eða miðlægt gagnasafn og ættu þeir að upplýsa tilkynningarskylda aðila um stöðu sína. Lögáðilar, á borð við stofnanir og lagalegt fyrirkomulag svipað fjárvörslusjóðum, ættu að falla undir sambærilegar kröfur.
 - 18) Tilskipun þessi ætti einnig taka til starfsemi tilkynningarskyldra aðila sem fer fram á Netinu.
 - 19) Ný tækni veitir fyrirtækjum og viðskiptamönnum lausnir sem spara tíma og eru kostnaðarhagkvæmar og ætti því að taka tillit til hennar við mat á áhættu. Lögbær yfirvöld og tilkynningarskyldir aðilar ættu að sýna frumkvæði í að takast á við nýjar og nýstárlegar aðferðir við peningaþvætti.
 - 20) Fulltrúar Sambandsins í stjórnum Endurreisnar- og þróunarbanka Evrópu eru hvattir til að innleiða þessa tilskipun og birta á vefsetri hans stefnur um baráttu gegn peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka, með nákvæmum verkferlum til framkvæmdar þessari tilskipun.
 - 21) Áhyggjum veldur að þjónusta tengd fjárhættuspilageiranum sé notuð til að þvætta ágóða af brotastarfsemi. Tilskipun þessi ætti, til að draga úr áhættu vegna þjónustu sem tengist fjárhættuspilastarfsemi, að skylda þá sem veita slíka þjónustu, þar sem áhættan er meiri, til að beita áreiðanleikakönnunum vegna stakra viðskipta sem nema 2000 evrum eða meira. Aðildarríki ættu að tryggja að tilkynningarskyldir aðilar noti sömu viðmiðunarfjárhæð hvað varðar greiðslu vinninga, spilafé, þ.m.t. kaup og skipti á spilavéningum, eða hvorttveggja. Veitendur þjónustu tengdri fjárhættuspilastarfsemi í raunverulegu húsnæði, t.d. spilavítum og leikjahúsum, ættu að tryggja að áreiðanleikakönnun, ef hún er framkvæmd við inngang húsnæðisins, megi tengja viðskiptum viðskiptamannsins því húsnæði. Þó ætti að leyfa aðildarríkjum, við aðstæður sem sannað er að séu áhættulitlar, að undanskilja vissa þjónustu tengdri fjárhættuspilastarfsemi frá sumum eða öllum kröfum sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun. Notkun aðildarríkis á undanþágu ætti aðeins að taka til athugunar við ótvírætt afmarkaðar og réttlætanager kringumstæður og þegar lítil áhætta er á peningaþvætti eða fjármögnun hryðjuverka. Slíkar undanþágur ættu að vera með fyrirvara um tiltekið áhættumat þar sem veikleikastig viðkomandi viðskipta er einnig tekið til athugunar. Tilkynna ætti framkvæmdastjórninni um þær. Í áhættumatinu ættu aðildarríki að tilgreina hvernig þau hafa tekið tillit til allra niðurstaðna sem skipta máli í útgefnum skýrslum framkvæmdastjórnarinnar, innan ramma yfirþjóðlegs áhættumats.
 - 22) Hættan á peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka er ekki eins í öllum tilvikum. Því ætti að nota heildræna nálgun, byggð á áhættumati. Nálgun, byggð á áhættumati er ekki valkostur sem veitir aðildarríkjum og tilkynningarskyldum aðilum allt of frjálssar hendur. Hún tekur til beitingar gagnreynrar ákvarðanatöku til að afmarka betur áhættu peningaþvættis og fjármögnunar hryðjuverka sem Sambandið og þeir sem starfa innan þess standa frammi fyrir.
 - 23) Til grundvallar nálguninni sem byggð er á áhættumati liggur nauðsyn þess að aðildarríkin og Sambandið verða að geta borið kennsl á, skilið og takmarkað áhættuna af peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka sem þau standa frammi fyrir. Mikilvægi yfirþjóðlegrar nálgunar á áhættugreiningu hefur verið viðurkennt á alþjóðavettvangi og ættu evrópska eftirlitsstofnunin (Evrópska bankaeftirlitsstofnunin) (EBA), sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 ⁽¹⁾, evrópska eftirlitsstofnunin (Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin) (EIOPA), sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010 ⁽²⁾, og evrópska eftirlitsstofnunin (Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin) (ESMA), sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins

(1) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska bankaeftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og niðurfellingu ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2009/78/EB (Stjútíð. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 12).

(2) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/79/EB (Stjútíð. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 48).

(ESB) nr. 1095/2010 ⁽¹⁾, að fá það verkefni að gefa út álit, í krafti sameiginlegrar nefndar þeirra, um áhættuna sem hefur áhrif á fjármálageira Sambandsins.

- 24) Framkvæmdastjórnin er í góðri stöðu til að fylgjast með sértækum ógnum yfir landamæri sem gætu haft áhrif á innri markaðinn og sem einstök aðildarríki geta ekki greint og barist gegn með árangursríkum hætti. Því ætti að fela henni ábyrgðina á að samræma matið á áhættum sem tengjast starfsemi sem nær yfir landamæri. Þátttaka viðkomandi sérfræðinga, t.d. sérfræðingahóps um peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka og fulltrúa skrifstofu fjármálagreininga lögreglu ásamt og eftir því sem við á fulltrúa annarra aðila á vettvangi Sambandsins, skiptir sköpum fyrir skilvirkni þess ferlis. Landsbundin áhættumót og reynsla eru einnig mikilvæg uppspretta upplýsinga fyrir ferlið. Slíkt mat framkvæmdastjórnarinnar á áhættu yfir landamæri ætti ekki að taka til vinnslu persónuupplýsinga. Gögn ættu í öllum tilvikum að vera algerlega nafnlaus. Eftirlitsyfirlönd um persónuvernd, bæði í hverju landi og innan Sambandsins ættu aðeins að koma að málum ef mat á áhættu hvað varðar peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka hefur áhrif á einkalíf og persónuvernd einstaklinga.
- 25) Gera ætti niðurstöður áhættumats, eftir því sem við á, aðgengilegar tilkynningarskyldum aðilum tímanlega til að gera þeim kleift að greina, skilja, stjórna og draga úr eigin áhættu.
- 26) Aðildarríki ættu, til að greina, skilja, stjórna og takmarka áhættu innan Sambandsins í enn meira mæli, að auki að gera niðurstöður áhættumats hjá þeim aðgengilegar hvert öðru, framkvæmdastjórninni, Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni, Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni („evrópsku eftirlitsstofnunum“).
- 27) Þegar þessari tilskipun er beitt er rétt að hafa hliðsjón af skráningaratriðum og þörfum smærri tilkynningarskyldra aðila, sem falla undir gildissvið hennar, og tryggja viðeigandi meðhöndlun hvað varðar sérstakar þarfir þeirra og eðli viðskiptanna.
- 28) Fela ætti framkvæmdastjórninni heimild til að auðkenna lögsögu þriðju landa með tilliti til annmarka í stefnu í landsbundnu fyrirkomulagi þeirra hvað varðar baráttu gegn peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka („þriðju lönd með mikla áhættu“) til að vernda eðlilega starfsemi fjármálakerfis Sambandsins og innri markaðarins gegn peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka, í samræmi við 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins. Breytilegt eðli ógnana af peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka, sem stöðug tækniþróun og úrræði sem brotamenn ráða yfir auðvelda, útheimtir hraða og stöðuga aðlögun lagarammans að því er varðar þriðju lönd með mikla áhættu, til að taka skilvirk á áhættum sem eru til staðar og koma í veg fyrir að nýjar verði til. Framkvæmdastjórnin ætti að taka tillit til upplýsinga frá alþjóðastofnunum og þeim sem setja staðla á sviði baráttunnar gegn peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka, t.d. opinberra yfirlýsinga fjármálaaðgerðahópsins, sameiginlegs mats eða ítarlegra matsskýrslna eða birta eftirfylgniskýrslna og laga mat sitt að breytingum í þeim, eftir því sem við á.
- 29) Aðildarríki ættu a.m.k. að kveða á um hertar aðgerðir til að kanna áreiðanleika upplýsinga um viðskiptamenn sem tilkynningarskyldum aðilum ber að grípa til í samskiptum við einstaklinga eða lögaðila í þriðju löndum með mikla áhættu sem framkvæmdastjórnin hefur greint. Einnig ætti að vera bannað að reiða sig á þriðju aðila í slíkum þriðju löndum með mikla áhættu. Ekki ætti að líta svo á að lönd sem ekki eru færð á skrána séu sjálfkrafa með skilvirk kerfi við baráttu gegn peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka og meta ætti einstaklinga og lögaðila í slíkum löndum samkvæmt áhættumati.
- 30) Áhætta er í sjálfu sér breytileg stærð og geta þessar breytur, sjálfar eða með öðrum, aukið eða dregið úr mögulegri áhættu og haft með því áhrif á viðeigandi stig forvarnarráðstafana, t.d. ráðstafana sem varða könnun á áreiðanleika upplýsinga um viðskiptamenn. Við vissar aðstæður ætti því að beita auknum kröfum til könnunar á áreiðanleika og við aðrar aðstæður getur verið rétt að einfalda þær.
- 31) Viðurkenna ætti að við tiltekna aðstæður skapast aukin hætta á peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka. Þrátt fyrir að deili á öllum viðskiptamönnum og viðskiptasvið þeirra ættu að liggja fyrir er í sumum tilvikum þörf á sérlega ströngum aðferðum við að staðfesta deili á viðskiptamönnum og sannprófun þeirra.

⁽¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1095/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/77/EB (Stjúd. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 84).

- 32) Þetta á einkum við um tengsl við einstaklinga sem hafa eða hafa haft opinber störf með höndum, innan Sambandsins eða á alþjóðavísu, en einkum við einstaklinga frá löndum þar sem spilling er útbreidd. Slík tengsl geta, að því er varðar fjármálageirann, stofnað orðstír hans í hættu og valdið lagalegri áhættu. Alþjóðlegt átak til að berjast gegn spillingu réttlætir einnig þörfina á að gefa slíkum einstaklingum sérstakan gaum og beita viðeigandi, hertum ráðstöfunum hvað varðar áreiðanleikakönnun vegna einstaklinga sem hafa gegnt eða gegna opinberum störfum í heimalandinu eða erlendis, og hvað varðar háttsetta aðila hjá alþjóðastofnunum.
- 33) Kröfurnar varðandi einstaklinga í áhættuhópi vegna stjórnmalalegra tengsla eru á sviði forvarna en ekki saknæms eðlis og ætti ekki að túlka þær sem verið sé að brennimerkja einstaklinga í áhættuhópi vegna stjórnmalalegra tengsla sem brotamenn. Það stríðir gegn bókstaf og anda þessarar tilskipunar og tilmæla fjármálaaðgerðahópsins að hafna viðskiptatengslum við einstakling eingöngu á þeim grundvelli að hann eða hún sé einstaklingur í áhættuhópi vegna stjórnmalalegra tengsla.
- 34) Fengið samþykki yfirstjórnar til að koma á viðskiptatengslum þarf ekki í öllum tilvikum að fela í sér fengið samþykki stjórnar. Mögulegt ætti að vera að fá slíkt samþykki frá aðila með nægilega þekkingu á áhættu stofnunarinnar hvað varðar peningþvætti og fjármögnun hryðjuverka og sem er nógu hátt settur til að taka ákvarðanir sem hafa áhrif á áhættugrunn hennar.
- 35) Til að komast hjá endurtekningum í að staðfesta deili á viðskiptamönnum sem leiða til tafa og óhagkvæmni í viðskiptum og að teknu tilliti til viðeigandi verndaraðgerða, er rétt að leyfa tilkynningarskyldum aðilum að taka við viðskiptamönnum, sem deili hafa verið staðfest á annars staðar. Endanleg ábyrgð á ráðstöfunum ætti, þegar tilkynningarskyldur aðili treystir á þriðja aðila við könnun á áreiðanleika upplýsinga um viðskiptamann, að vera hjá tilkynningarskylda aðilanum sem tekur við viðskiptamanninum. Einnig ætti þriðji aðilinn, eða einstaklingurinn sem kynnti viðskiptamanninn, að bera eigin ábyrgð á að farið sé að þessari tilskipun, þ.m.t. kröfunni um að tilkynna grunsamleg viðskipti og halda skrár, að því marki að hann hafi samband við viðskiptamanninn sem fellur undir þessa tilskipun.
- 36) Hvers konar skuldbindingar varðandi baráttuna gegn peningþvætti og fjármögnun hryðjuverka á hendur þessum umboðsmönnum eða veitendum útivistunarþjónustu sem hluti af tilkynningarskyldum aðilum gætu aðeins komið upp vegna samningsins milli aðilanna en ekki vegna þessarar tilskipunar þegar um er að ræða umboðs- eða útivistunarsamband á samningsgrunni milli tilkynningarskyldra aðila og utanaðkomandi einstaklinga sem þessi tilskipun tekur ekki til. Því ætti tilkynningarskyldi aðilinn fyrst og fremst að bera ábyrgð á að farið sé að þessari tilskipun.
- 37) Öll aðildarríki hafa sett, eða ættu að setja, upp rekstrarlega sjálfstæðar og óháðar skrifstofur fjármálagreininga lögreglu til að safna mótteknum upplýsingum og greina þær, með það að markmiði að sýna fram á tengslin milli grunsamlegra viðskipta og brotastarfsemi sem liggur þeim til grundvallar, til að koma í veg fyrir og berjast gegn peningþvætti og fjármögnun hryðjuverka. Rekstrarlega sjálfstæð og óháð skrifstofa fjármálagreininga lögreglu ætti að merkja að skrifstofan hefur vald og getu til að sinna verkefnum sínum óhindrað, þ.m.t. að taka sjálfstæða ákvörðun um að greina tilteknar upplýsingar, fara fram á þær og miðla þeim. Grunsamleg viðskipti og aðrar upplýsingar viðkomandi peningþvætti, tengd frumbrot og fjármögnun hryðjuverka ætti að tilkynna skrifstofu fjármálagreininga lögreglu sem ætti að þjóna sem miðlæg, landsbundin skrifstofa sem tekur við, greinir og miðlar niðurstöðum greininga sinna til lögbærra yfirvalda. Tilkynna ætti um öll grunsamleg viðskipti, þ.m.t. tilraunir til viðskipta, án tillits til fjárhæðar viðskiptanna. Upplýsingar sem tilkynnt er um ættu einnig að taka til upplýsinga sem eru byggðar á viðmiðunarmörkum.
- 38) Tilkynningarskyldir aðilar ættu, þrátt fyrir almennt bann við grunsamlegum viðskiptum, að geta sinnt slíkum grunsamlegum viðskiptum áður en þeir tilkynna það lögbærum yfirvöldum í tilvikum þar sem ómögulegt er koma í veg fyrir viðskiptin eða það geti komið í veg fyrir að unnt verði að hafa upp á þeim sem raunverulega hagnast, þegar grunur leikur á að um sé að ræða peningþvætti eða starfsemi til fjármögnunar hryðjuverka. Þó ætti þetta ekki að hafa áhrif á alþjóðlegar skyldur sem aðildarríkin hafa samþykkt um að frysta án tafar sjóði eða aðrar eignir hryðjuverkamanna, hryðjuverkasamtaka eða þeirra sem fjármagna hryðjuverk, í samræmi við viðeigandi ályktanir öryggisráðs Sameinuðu þjóðanna.
- 39) Aðildarríki ættu, hvað vísar tilkynningarskylda aðila varðar, að geta tilnefnt viðeigandi sjálfseftirlitsstofnun sem það yfirvald sem ber að upplýsa fyrst, í staðinn fyrir skrifstofu fjármálagreininga lögreglu. Í samræmi við dómaframkvæmd Mannréttindadómstóls Evrópu er kerfi þar sem fyrsta skýrslugjöf til sjálfseftirlitsstofnunar er mikilvæg verndaráðstöfun til að staðfesta vernd grundvallarréttinda þegar um er að ræða kvöð um skýrslugjöf sem gildir um lögfræðinga. Aðildarríki ættu að kveða á um hvernig vernda skuli trúnaðarkvöð, þagnarskyldu og einkalíf.
- 40) Aðildarríki er heimilt, þegar það ákveður að tilnefna slíka sjálfseftirlitsstofnun, að leyfa eða fara fram á við þá stofnun að hún sendi skrifstofu fjármálagreininga lögreglu ekki neinar upplýsingar fengnar frá einstaklingum sem sú stofnun er fulltrúi fyrir, þegar slíkar upplýsingar eru fengnar frá einum af skjólstaðingi hennar eða varða hann, við mat á lagalegri

stöðu hans eða þegar verið er að verja eða flytja mál hans við, eða í tengslum við, dómsmeðferð, þ.m.t. að veita ráðgjöf um hvort höfða eigi dómsmál eða komast hjá dómsmáli, hvort sem upplýsinganna er aflað fyrir, á meðan eða eftir lok dómsmáls.

- 41) Í allmörgum tilvikum hafa starfsmenn, sem tilkynnt hafa um grunsemdir sínar um peningaþvætti, sætt hótunum eða fjandsamlegum aðgerðum. Þrátt fyrir að þessi tilskipun hafi ekki áhrif á réttarmeðferð í aðildarríkjunum er brýnt að taka á þessu máli til að tryggja skilvirkni kerfisins í baráttunni gegn peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka. Aðildarríki ættu að vera á varðbergi gagnvart þessum vanda og gera allt sem í þeirra valdi stendur til að vernda einstaklinga, þ.m.t. starfsmenn og fulltrúa tilkynningarskyldra aðila, gegn slíkum hótunum eða fjandsamlegum aðgerðum og kveða á um, í samræmi við landslög, viðeigandi vernd fyrir slíka einstaklinga, einkum að því er varðar rétt þeirra til verndar persónuupplýsingum og rétt þeirra til skilvirkrar réttarverndar og fyrirvars.
- 42) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB ⁽¹⁾, eins og hún er leidd í landslög, gildir um vinnslu persónuupplýsinga að því er varðar þessa tilskipun. Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001 ⁽²⁾ gildir um vinnslu stofnana og aðila Sambandsins á persónuupplýsingum að því er varðar þessa tilskipun. Öll aðildarríkin viðurkenna að baráttan gegn peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka varði verulega hagsmunum almennings. Tilskipun þessi er með fyrirvara um vernd persónuupplýsinga sem unnin er innan ramma lögreglu- og dómsmálasamstarfs í sakamálum, þ.m.t. rammaákvörðun ráðsins 2008/977/DIM ⁽³⁾, eins og hún kemur til framkvæmda í landslögum.
- 43) Mikilvægt er að samhæfing þessarar tilskipunar og endurskoðaðra tilmæla fjármálaaðgerðahópsins sé framkvæmd í samræmi við lög Sambandsins, einkum að því er varðar lög Sambandsins um persónuvernd og grundvallarréttindi sem er að finna í sáttmálanum. Vissir þættir framkvæmdar þessarar tilskipunar taka til söfnunar, greiningar, geymslu og miðlunar gagna. Aðeins ætti að leyfa slíka vinnslu persónuupplýsinga, með fullri virðingu fyrir grundvallarréttindum, í þeim tilgangi sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun og fyrir þá starfsemi sem krafist er samkvæmt þessari tilskipun, t.d. að framkvæma könnun á áreiðanleika upplýsinga um viðskiptamenn, áframhaldandi vöktun, rannsóknir á og skýrslugjöf um óvenjuleg og grunsamleg viðskipti, auðkenningu raunverulegs eiganda lögaðila eða lagalegs fyrirkomulags, auðkenningu einstaklinga í áhættuhópi vegna stjórnmalalegra tengsla, miðlun upplýsinga lögbærra yfirvalda og upplýsinga lánastofnana, fjármálastofnana og annarra tilkynningarskyldra aðila. Söfnun og síðar vinnsla persónuupplýsinga af hálfu tilkynningarskyldra aðila ætti að takmarkast við það sem nauðsynlegt er til að fara að kröfum þessarar tilskipunar og ekki ætti að vinna persónuupplýsingar frekar þannig að það samrýmist ekki þeim tilgangi. Einkum ætti vinnsla persónuupplýsinga í viðskiptaskyni að vera stranglega bönnuð.
- 44) Endurskoðuð tilmæli fjármálaaðgerðahópsins leiða í ljós að tilkynningarskyldir aðilar ættu, til að geta átt með sér náð samstarf og fara án tafar að kröfum lögbærra yfirvalda um upplýsingar um forvarnir, afhjúpun eða rannsókn á peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka, að geyma nauðsynlegar upplýsingar sem fengnar eru með áreiðanleikakönnunum og skýrslum um viðskipti í a.m.k. fimm ár. Binda ætti varðveislutímabilið við fimm ár eftir að viðskiptatengslum eða tilfallandi viðskiptum lýkur til að forðast mismunandi aðferðir og til að uppfylla kröfur að því er varðar vernd persónuupplýsinga og réttarvissu. Aðildarríki ættu þó, ef þörf er á hvað varðar forvarnir, afhjúpun eða rannsókn á peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka og að lokinni framkvæmd á mati á nauðsyn og meðalhófi, að geta leyft eða farið fram á frekari varðveislu á skrár í mest fimm ár í viðbót, með fyrirvara um refsilög í hverju landi um sönnunargögn sem eiga við um áframhaldandi rannsókn sakamála og málarekstur. Aðildarríki ættu að fara fram á sértækar verndarráðstafanir til að tryggja gagnaöryggi og ættu að ákvarða hvaða aðilar, hópar aðila eða yfirvöld ættu að hafa einkaaðgang að varðveittum gögnum.
- 45) Geyma ætti upplýsingar og skjöl sem eiga við um yfirstandandi málarekstur, að því er varðar forvarnir gegn, afhjúpun eða rannsókn á hugsanlegu peningaþvætti eða fjármögnun hryðjuverka, sem gildir í aðildarríkjunum á gildistökudegi þessarar tilskipunar, í fimm ár eftir þá dagsetningu og ætti að vera mögulegt að framlengja það tímabil um önnur fimm ár til að

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB frá 24. október 1995 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga (Stjútíð. EB L 281, 23.11.1995, bls. 31).

⁽²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001 frá 18. desember 2000 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga, sem stofnanir og aðilar Bandalagsins hafa unnið, og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga (Stjútíð. EB L 8, 12.1.2001, bls. 1).

⁽³⁾ Rammaákvörðun ráðsins 2008/977/DIM frá 27. nóvember 2008 um vernd persónuupplýsinga sem eru unnar innan ramma lögreglu- og dómsmálasamstarfs í sakamálum (Stjútíð. ESB L 350, 30.12.2008, bls. 60).

tryggja viðeigandi og skilvirka réttarvörslu á tímabilinu meðan á lögleiðingu þessarar tilskipunar í landsbundin réttarkerfi aðildarríkjanna standur og til að gera mögulegt snurðulaust samspil milli tilskipunarinnar og réttarforsreglna í hverju landi.

- 46) Réttur skráðs aðila til aðgangs að gögnum á við um persónuupplýsingar sem unnar eru með tilliti til þessarar tilskipunar. Aðgangur skráðs aðila að skýrslu með hvers konar upplýsingum sem tengjast grunsamlegum viðskiptum myndi þó grafa verulega undan skilvirkni baráttunnar gegn peningabætti og fjármögnun hryðjuverka. Því má réttlæta undanþágur frá og takmarkanir á þeim rétti, í samræmi við 13. gr. tilskipunar 95/46/EB og, ef við á, 20. gr. tilskipunar (EB) nr. 45/2001. Skráði aðilinn á rétt á að krefjast þess að eftirlitsyfirvald, sem um getur í 28. gr. tilskipunar 95/46/EB eða, eftir atvikum, Evrópska persónuverndarstofnunin, kanni lögmæti vinnslunnar og á hann einnig rétt á að leita réttarúrræðisins sem um getur í 22. gr. þeirrar tilskipunar. Eftirlitsyfirvaldinu, sem um getur í 28. gr. tilskipunar 95/46/EB, er einnig heimilt að aðhafast að eigin frumkvæði. Eftirlitsyfirvaldið ætti, með fyrirvara um takmarkanir á réttinum til aðgengis, að geta upplýst skráðan aðila um að allar nauðsynlegar sannprófanir eftirlitsyfirvaldsins hafi verið gerðar og um niðurstöðurnar að því er varðar lögmæti umræddrar aðgerðar.
- 47) Aðilar sem einungis breyta pappírsskjölum í rafræn gögn á grundvelli samnings við lánastofnun eða fjármálastofnun og aðilar sem aðeins sjá lánastofnunum eða fjármálastofnunum fyrir tilkynningakerfum eða öðrum stoðkerfum fyrir millifærslu fjár eða greiðsluþjónunar- og uppgjörskerfum falla ekki undir gildissvið þessarar tilskipunar.
- 48) Peningabætti og fjármögnun hryðjuverka eru alþjóðleg vandamál og baráttan gegn þeim ætti að vera háð á alþjóðavísu. Lánastofnanir og fjármálastofnanir Sambandsins ættu, þegar þær hafa útibú og dótturfélög í þriðju löndum þar sem kröfurnar á því sviði eru ekki jafn strangar og í aðildarríkinu og til að forðast beitingu mjög ólíkra staðla innan stofnunar eða hóps stofnana, að beita stöðlum Sambandsins á þessi útibú og dótturfyrirtæki eða tilkynna lögbærum yfirvöldum í heimaaðildarríkinu að beiting þessara staðla sé ekki möguleg.
- 49) Tilkynningarskyldir aðilar ættu, eftir því sem við verður komið, að fá svörum um að hve miklu leyti skýrslur þeirra um grunsamlegu viðskiptin eru gagnlegar og hvernig þeim er fylgt eftir. Til að gera þetta kleift og til að geta endurskoðað skilvirkni kerfa sinna í að berjast gegn peningabætti og fjármögnun hryðjuverka ættu aðildarríki að halda til haga viðeigandi tölfraðilegum upplýsingum og auka gæði þeirra. Til að auka gæði og samkvæmni tölfraðilegra gagna sem safnað er á vettvangi Sambandsins enn frekar ætti framkvæmdastjórnin að fylgjast með stöðu mála alls staðar í Sambandinu í því skyni að berjast gegn peningabætti og fjármögnun hryðjuverka og ætti reglulega að birta yfirlit.
- 50) Aðildarríki ættu, þegar þau krefjast þess að útgefendur rafeyris og greiðsluþjónustuveitendur, sem hafa staðfestu á yferráðasvæði þeirra á öðru formi en útibú og eru með aðalskrifstofu í öðru aðildarríki, útnefni aðaltengilið á yferráðasvæði þeirra, að geta krafist þess að þessi aðaltengiliður, sem starfar fyrir hönd stofnunarinnar sem útnefnir hann, tryggi að starfsstöðvarnar fari að reglum um baráttu gegn peningabætti og fjármögnun hryðjuverka. Þau ættu einnig að tryggja að þessi krafa sé hófleg og gangi ekki lengra en nauðsynlegt er til að ná markmiðinu um að fara að reglum um baráttu gegn peningabætti og fjármögnun hryðjuverka, þ.m.t. með því að greiða fyrir gagnkvæmu eftirliti.
- 51) Lögbær yfirvöld ættu að tryggja, með tilliti til gjaldeyrisskiptastöðva, stöðva til að innleysa ávísanir, þjónustuveitenda á sviði fjárvörslusjóða eða fyrirtækjaþjónustu eða þjónustu tengdri fjárhættustarfsemi, að einstaklingar sem í raun stjórna viðskiptum þessara eininga og raunverulegir eigendur þessara eininga séu hæfir. Viðmiðanirnar til að ákvarða hvort einstaklingur sé hæfur ættu að lágmarki að endurspegla þörfina á að vernda slíkar einingar frá misnotkun stjórnenda þeirra eða raunverulegra eigenda í refsiverðum tilgangi.
- 52) Lögbært yfirvald í heimaaðildarríkinu ætti, þegar tilkynningarskyldur aðili starfrækir stofnanir í öðru aðildarríki, þ.m.t. í gegnum net fulltrúa, að bera ábyrgð á eftirliti með því hvernig tilkynningarskyldi aðilinn fylgir stefnum og notar verklagsreglur í baráttu gegn peningabætti og fjármögnun hryðjuverka á samstæðugrundvelli. Þetta gæti tekið til vettvangsheimsókna í stofnanir sem eru með staðfestu í öðru aðildarríki. Lögbært yfirvald í heimaaðildarríkinu ætti að hafa nána samvinnu við lögbært yfirvald í gistaðildarríkinu og ætti að veita hinu síðarnefnda upplýsingar um öll málefni sem gætu haft áhrif á mat þeirra á því hvernig stofnunin fylgir reglunum um baráttu gegn peningabætti og fjármögnun hryðjuverka.

- 53) Lögbært yfirvald í gistiðildarríkinu ber ábyrgð á að framfylgja því að stofnunin fari að reglum um baráttu gegn peningabætti og fjármögnun hryðjuverka þegar tilkynningarskyldur aðili rekur stofnanir í öðru aðildarríki, þ.m.t. í gegnum net fulltrúa eða einstaklinga sem dreifa rafeyri í samræmi við 4. mgr. 3. gr. tilskipunar 2009/110/EB, þ.m.t. og þar sem við á með því að framkvæma vettvangseftirlit og vöktun utan vettvangs og með því að gera viðeigandi og hóflegar ráðstafanir til að bregðast við alvarlegum brotum á þessum kröfum. Lögbært yfirvald í gistiðildarríkinu ætti að hafa nána samvinnu við lögbært yfirvald í heimaaðildarríkinu og veita hinu síðarnefnda upplýsingar um öll málefni sem gætu haft áhrif á mat þeirra á því hvernig tilkynningarskyldur aðili fer að stefnum og verkferlum í baráttunni gegn peningabætti og fjármögnun hryðjuverka. Lögbært yfirvald í gistiðildarríkinu ætti, til að stöðva alvarleg brot á reglum um baráttu gegn peningabætti og fjármögnun hryðjuverka sem kallar á tafarlaugar úrbætur, að geta beitt tímabundnum, viðeigandi og hóflegum ráðstöfunum til úrbóta sem gilda við svipaðar kringumstæður um tilkynningarskylda aðila innan lögsögu þeirra, til að taka á þessum alvarlegu misbrestum með hjálp lögbærs yfirvalds heimaaðildarríkisins eða í samstarfi við það.
- 54) Með tilliti til fjölþjóðlegs eðlis peningabættis og fjármögnunar hryðjuverka er samræming og samvinna milli skrifstofa fjármálagreininga lögreglu afar mikilvæg. Mælt er fyrir um ítarlegar reglur í þessari tilskipun til að bæta slíka samræmingu og samvinnu en einkum til að tryggja að skýrslur um grunsamleg viðskipti berist skrifstofu fjármálagreininga lögreglu aðildarríkisins þar sem skýrslan kæmi að mestu gagni.
- 55) Vettvangur skrifstofu fjármálagreininga lögreglu ESB („Vettvangur ESB FIU“), óformlegur hópur fulltrúa skrifstofa fjármálagreininga lögreglu sem hefur starfað frá 2006 og er notaður til að greiða fyrir samvinnu milli skrifstofa fjármálagreininga lögreglu og skiptast á skoðunum um mál sem tengjast samvinnu á borð við skilvirka samvinnu meðal skrifstofa fjármálagreininga lögreglu og milli skrifstofa fjármálagreininga lögreglu og skrifstofa fjármálagreininga lögreglu í þriðja landi, sameiginlega greiningu á málum yfir landamæri og horfur og þætti sem skipta máli við mat á áhættu peningabættis og fjármögnunar hryðjuverka á landsvísu og á yfirþjóðlegum vettvangi.
- 56) Sérstaklega mikilvægt er að taka á yfirþjóðlegum einkennum peningabættis og fjármögnunar hryðjuverka með því að bæta upplýsingaskipti milli skrifstofa fjármálagreininga lögreglu innan Sambandsins. Aðildarríki ættu að hvetja til notkunar öruggs búnaðar fyrir upplýsingaskipti, einkum fyrir dreifstýrða tölvunetið *FIU.net* („FIU.net“) eða tölvunet sem á eftir kemur og tæknina sem FIU.net býður upp á. Leyfa ætti upphafleg upplýsingaskipti milli skrifstofa fjármálagreininga lögreglu hvað varðar peningabætti og fjármögnun hryðjuverka í greiningarskyni, sem ekki eru unnin frekar eða þeim dreift, nema slík upplýsingaskipti brjóti í bága við grundvallarreglur landslaga. Upplýsingaskipti um mál sem skrifstofur fjármálagreininga lögreglu hafa auðkennt þannig að þau kunni að taka til skattalagabrota ættu ekki að hafa áhrif á upplýsingaskipti á sviði skattlagningar í samræmi við tilskipun ráðsins 2011/16/ESB ⁽¹⁾ eða í samræmi við alþjóðlega staðla um upplýsingaskipti samvinnu á sviði stjórnsýslu í skattamálum.
- 57) Tilkynningarskyldir aðilar þurfa að vera með skilvirk kerfi sem gera þeim kleift að hafa fullt aðgengi, á réttum tíma og eftir öruggum trúnaðarleiðum, að upplýsingum um viðskiptatengsl við tiltekna einstaklinga sem þau hafa eða hafa haft, til að geta brugðist með skjóttum hætti og til fulls við fyrirspurnum frá skrifstofum fjármálagreininga lögreglu. Aðildarríki gætu, í samræmi við lög Sambandsins og landslög, t.d. íhugað að taka upp bankaskráningarkerfi eða endurheimtarkerfi fyrir rafræn gögn en það mundi veita skrifstofum fjármálagreininga lögreglu aðgang að upplýsingum um bankareikninga, eftir atvikum með fyrirvara um leyfi dómsmálayfirvalda. Aðildarríki gætu einnig íhugað að koma á tilhögun til að tryggja að lögbær yfirvöld séu með verkferla til að auðkenna fjármuni án fyrirframtilkynningar til eiganda.
- 58) Aðildarríki ættu að hvetja lögbær yfirvöld sín til að veita eins víðtækt samstarf yfir landamæri og mögulegt er á skjóttan, uppbyggilegan og skilvirkan hátt að því er varðar þessa tilskipun, án þess að hafa áhrif á reglur eða málsmeðferðarreglur um viðeigandi dómsmálasamstarf í sakamálum. Aðildarríki ættu einkum að tryggja að skrifstofur fjármálagreininga lögreglu þeirra skiptist greiðlega á upplýsingum, að eigin frumkvæði eða samkvæmt beiðni, við skrifstofur fjármálagreininga lögreglu þriðju landa með hliðsjón af löggjöf Sambandsins og meginreglunum sem tengjast upplýsingaskiptum sem Egmont-hópur skrifstofa fjármálagreininga lögreglu hefur þróað.
- 59) Mikilvægi þess að berjast gegn peningabætti og fjármögnun hryðjuverka ætti að verða til þess að aðildarríkin kveði á um stjórnsýsluviðurlög og ráðstafanir í innlendum lögum, sem eru árangursrík, í réttu hlutfalli við brotið og letjandi, við því að virða ekki innlend ákvæði til lögleiðingar á þessari tilskipun. Eins og stendur hafa aðildarríki yfir að ráða margvíslegum stjórnsýsluviðurlögum og ráðstöfunum við brotum á helstu fyrirbyggjandi aðgerðum. Sá fjölbreytileiki gæti grafið undan þeirri viðleitni að berjast gegn peningabætti og fjármögnun hryðjuverka og hætta er á að viðbrögð Sambandsins gætu orðið sundurleit. Í þessari tilskipun ættu aðildarríki því að setja fram margvísleg stjórnsýsluviðurlög og ráðstafanir, að minnsta kosti fyrir alvarleg, endurtekin eða kerfisbundin brot á kröfum um áreiðanleikakönnun, skráningu, skýrslugjöf um grunsamleg viðskipti og innra eftirlit tilkynningarskyldra aðila. Viðurlög og ráðstafanir ættu að vera

(1) Tilskipun ráðsins 2011/16/ESB frá 15. febrúar 2011 um samvinnu á sviði stjórnsýslu á sviði skattlagningar og um niðurfellingu tilskipunar 77/799/EBE (Stjútíð. ESB L 64, 11.3.2011, bls. 1).

nægilega rúmar til að gera aðildarríkjum og lögbærum yfirvöldum kleift að taka tillit til þess mismunar sem er á tilkynningarskyldum aðilum, einkum milli lána- og fjármálastofnana og annarra tilkynningarskyldra aðila allt eftir umfangi, einkennum og eðli viðskiptanna. Þegar þessi tilskipun er leidd í lög ættu aðildarríki að tryggja að álögð gjöld vegna stjórnáskvörðunarlaga og ráðstafana í samræmi við þessa tilskipun og refsiviðurlög í samræmi við landslög, brjóti ekki í bága við meginregluna um að vera ekki saksóttur tvisvar fyrir sama afbrot (*ne bis in idem*).

- 60) Öll upplýsingaskipti um sakfellingu í refsimálum, að því er varðar mat á hversu viðeigandi sé að einstaklingar gegni stjórnunarstörfum í tilkynningarskyldum aðilum eða stjórn þeim með öðrum hætti, ættu að fara fram í samræmi við rammaákvörðun ráðsins 2009/315/DIM ⁽¹⁾ og ákvörðun ráðsins 2009/316/DIM ⁽²⁾, eins og þær voru leiddar í landslög og í samræmi við önnur viðeigandi ákvæði landslaga.
- 61) Tæknilegir eftirlitsstaðlar á sviði fjármálaþjónustu ættu að tryggja stöðuga samræmingu og fullnægjandi vernd innstæðueigenda, fjárfesta og neytenda alls staðar í Sambandinu. Þar eð evrópsku eftirlitsstofnanirnar búa yfir mikilli sérhæfðri sérþekkingu væri skilvirkt og viðeigandi að fela þeim að útfæra frumvarp að tæknilegum eftirlitsstöðlum, sem fela ekki í sér ákvarðanir um stefnu, til að leggja fyrir framkvæmdastjórnina.
- 62) Framkvæmdastjórnin ætti að samþykkja frumvarp að tæknilegum eftirlitsstaðli sem evrópsku eftirlitsstofnanirnar hafa þróað samkvæmt þessari tilskipun með framseldum gerðum skv. 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins og í samræmi við 10.–14. gr. reglugerða (ESB) nr. 1093/2010, (ESB) nr. 1094/2010 og (ESB) nr. 1095/2010.
- 63) Í ljósi mjög víðtækra breytinga sem þyrfti að gera á tilskipunum 2005/60/EB og 2006/70/EB í ljósi þessarar tilskipunar ætti að sameina þær og skipta þeim út fyrir skýrleika sakir og til samræmis.
- 64) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiði þessarar tilskipunar, þ.e. að vernda fjármálakerfið með því að koma í veg fyrir, bera kennsl á og rannsaka peningabætti og fjármögnun hryðjuverka, þar sem einstakar ráðstafanir sem aðildarríkin samþykkja til að vernda fjármálakerfi sín kunna að vera ósamrýmanlegar starfsemi innri markaðarins og lagafyrirmælum og allsherjarreglu í Sambandinu og því verður betur náð á vettvangi Sambandsins, vegna umfangs og áhrifa aðgerðarinnar, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna, eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná því markmiði.
- 65) Í þessari tilskipun eru þau grundvallarréttindi virt og meginreglum fylgt sem eru viðurkennd í sáttmálanum, einkum rétturinn til friðhelgi einkalífs og fjölskyldu, rétturinn til verndar persónuupplýsingum, frelsi til að stunda viðskipti, bann við mismunun, rétturinn til skilvirks úrræðis til að leita réttar síns og til réttlátrar málsmeðferðar fyrir dómi, reglan um sakleysi uns sekt er sönnuð og rétturinn til varnar.
- 66) Í samræmi við 21. gr. sáttmálans sem bannar hvers konar mismunun eiga aðildarríki að tryggja að þessi tilskipun sé innleidd að því er varðar áhættumat með skírskotun til könnunar á áreiðanleika upplýsinga um viðskiptamenn, án mismununar.
- 67) Aðildarríki hafa skuldbundið sig til, í rökstuddum tilvikum og í samræmi við sameiginlega pólitíska yfirlýsingu aðildarríkja og framkvæmdastjórnarinnar frá 28. september 2011 um skýringaskjöl ⁽³⁾, að láta eitt eða fleiri skjöl fylgja tilkynningunni um lögleiðingarráðstafanir sínar til að útskýra sambandið milli efnisþátta tilskipunar og samsvarandi hluta landsbundinna lögleiðingargæringa. Að því er varðar þessa tilskipun telur löggjafinn að sending slíkra gagna sé rökstudd.
- 68) Haft var samráð við Evrópsku persónuverndarstofnunina í samræmi við 2. mgr. 28. gr. reglugerðar (EB) nr. 45/2001 og skilaði hún álit 4. júlí 2013 ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Rammaákvörðun ráðsins 2009/315/DIM frá 26. febrúar 2009 um fyrirkomulag og efni upplýsingaskipta úr sakaskrá milli aðildarríkja (Stjtuð. ESB L 93, 7.4.2009, bls. 23).

⁽²⁾ Ákvörðun ráðsins 2009/316/DIM frá 6. apríl 2009 um að koma á fót upplýsingakerfi evrópskra sakaskráa (ECRIS) við beitingu 11. gr. rammaákvörðunar 2009/315/DIM (Stjtuð. ESB L 93, 7.4.2009, bls. 33).

⁽³⁾ Stjtuð. ESB C 369, 17.12.2011, bls. 14.

⁽⁴⁾ Stjtuð. ESB C 32, 4.2.2014, bls. 9.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. KAFLI

ALMENN ÁKVÆÐI

1. ÞÁTTUR

Efni, gildissvið og skilgreiningar

1. gr.

1. Markmiðið með þessari tilskipun er að koma í veg fyrir að fjármálakerfi Sambandsins sé notað í þeim tilgangi að þvætta peninga og fjármagna hryðjuverk.
2. Aðildarríki skulu sjá til þess að peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka sé bönnuð.
3. Í þessari tilskipun skal eftirfarandi athæfi, þegar það er framið af ásetningi, talið peningaþvætti:
 - a) umbreyting eða yfirfærsla á eign, þegar vitað er að slík eign verður til í kjölfar brotastarfsemi eða þátttöku í slíkri starfsemi, í þeim tilgangi að hylma yfir eða leyna ólögætum uppruna eignarinnar eða aðstoð við hvern þann einstakling sem á þátt í slíkri starfsemi við að komast hjá lagalegum afleiðingum athafna sinna,
 - b) yfirhylming eða launung að því er varðar raunverulegt eðli, uppruna, staðsetningu, ráðstöfun, flutning, réttindi yfir eða eignarrétt eignar, þegar vitað er að slík eign verður til í kjölfar brotastarfsemi eða þátttöku í slíkri starfsemi,
 - c) öflun, umráð eða notkun eignar þegar vitað er við móttöku að slík eign varð til í kjölfar brotastarfsemi eða þátttöku í slíkri starfsemi,
 - d) þátttaka í, samtök um, tilraunir til, liðveisla, hvatning, fyrirgreiðsla eða ráðgjöf við sérhverjar þær athafnir sem um getur í a-, b- og c-lið.
4. Um peningaþvætti er að ræða jafnvel þótt starfsemin, sem gaf af sér viðkomandi fjármuni, hafi farið fram á yfirráðasvæði annars aðildarríkis eða í þriðja landi.
5. Að því er þessa tilskipun varðar merkir „fjármögnun hryðjuverka“ úttegun eða öflun fjár, með öllum leiðum beint eða óbeint, í þeim tilgangi að nota þá, að öllu eða einhverju leyti, til að fremja eitthvert þeirra brota sem um getur í 1.–4. gr. í rammaákvörðun ráðsins 2002/475/DIM ⁽¹⁾.
6. Af raunverulegum málavöxtum má ráða hvort um er að ræða vitneskju, ásetning eða tilefni sem skal liggja fyrir sem þáttur í þeirri starfsemi sem um getur í 3. og 5. mgr.

2. gr.

1. Tilskipun þessi gildir um eftirtalda tilkynningarskylda aðila:
 - 1) lánastofnanir,
 - 2) fjármálastofnanir,
 - 3) eftirtalda einstaklinga eða lögaðila þegar þeir stunda störf sín:
 - a) endurskoðendur, löggilta bókara og skattaráðgjafa,
 - b) lögbókendur eða aðra óháða lögfræðinga, þegar þeir taka þátt í, hvort heldur sem er með því að starfa fyrir hönd og fyrir umbjóðendur sína við hvers konar fjármála- eða fasteignaviðskipti, eða með því að aðstoða við skipulagningu eða framkvæmd viðskipta fyrir umbjóðanda sinn að því er varðar:
 - i. að kaupa og selja fasteignir eða fyrirtæki,
 - ii. að hafa umsjón með peningum, verðbréfum eða öðrum eignum skjólstaðinganna,
 - iii. að opna eða hafa umsjón með banka-, spari- eða verðbréfareikningum,

⁽¹⁾ Rammaákvörðun ráðsins 2002/475/DIM frá 13. júní 2002 um baráttu gegn hryðjuverkum (Stjtið. EB L 164, 22.6.2002, bls. 3).

- iv. að útvega nauðsynlegt fjármagn til að stofna, reka eða stýra fyrirtækjum,
 - v. að stofna, reka eða stýra fjárvörslusjóðum, fyrirtækjum og áþekktum stofnunum,
- c) þjónustuveitendur á sviði fyrirtækjaþjónustu eða fjárvörslusjóðaþjónustu sem a- eða b-liður tekur ekki til,
 - d) fasteignasala,
 - e) aðra einstaklinga sem versla með vörur að því marki að greiðslur eru inntar af hendi eða þeim veitt viðtaka í reiðufé með fjárhæðum sem eru 10 000 evrur eða þar yfir, hvort sem viðskiptin fara fram í einni aðgerð eða fleiri aðgerðum sem virðast tengjast hver annarri,
 - f) veitendur þjónustu, tengdri fjárhættustarfsemi.
2. Aðildarríkjum er heimilt að ákveða að undanskilja, að öllu eða einhverju leyti, veitendur tiltekinnar þjónustu tengdri fjárhættustarfsemi frá ákvæðum landslaga sem leiða þessa tilskipun í lög á grundvelli staðfestrar, lítillar áhættu sem kemur til vegna eðlis, og eftir því sem við á, umfangs rekstrar slíkrar þjónustu, að spilavítum undanskildum og eftir viðeigandi áhættumat.
- Meðal þátta sem aðildarríki taka til athugunar í áhættumati sínu skulu vera veikleikastig viðeigandi viðskipta, þ.m.t. gagnvart greiðsluáðferðunum sem notaðar eru.
- Í áhættumati sínu skulu aðildarríki gefa til kynna hvernig þau hafa tekið tillit til allra niðurstaðna sem skipta máli í útgefnum skýrslum framkvæmdastjórnarinnar skv. 6. gr.
- Aðildarríki skal tilkynna framkvæmdastjórninni um allar ákvarðanir sínar samkvæmt fyrstu undirgrein og ástæður þeirra, ásamt rökstuðningi sem byggður er á tilteknu áhættumati. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna hinum aðildarríkjunum um þá ákvörðun.
3. Aðildarríki geta ákveðið að einstaklingar sem taka þátt í fjármálastarfsemi stöku sinnum eða að mjög takmörkuðu leyti og þar sem lítil hætta er á peningaþvætti eða fjármögnun hryðjuverka, falli ekki undir gildissvið þessarar tilskipunar, að því tilskildu að eftirfarandi viðmiðanir séu uppfylltar:
- a) fjármálastarfsemin er á allan hátt takmörkuð,
 - b) fjármálastarfsemin er takmörkuð á grundvelli viðskipta,
 - c) fjármálastarfsemin er ekki aðalstarfsemi slíkra einstaklinga,
 - d) fjármálastarfsemin er viðbót við og tengist beint aðalstarfsemi slíkra persóna,
 - e) aðalstarfsemi slíkra einstaklinga er ekki starfsemi sem um getur í a- til d-lið eða f-lið 3. liðar 1. mgr.,
 - f) fjármálastarfsemin er einungis í boði fyrir viðskiptamenn aðalstarfsemi slíkra einstaklinga og stendur almenningi alla jafna ekki til boða.
- Fyrsta undirgreinin gildir ekki um aðila sem taka þátt í peningasendingum, eins og þær eru skilgreindar í 13. lið 4. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2007/64/EB ⁽¹⁾,
4. Aðildarríki skulu, að því er varðar a-lið 3. mgr., fara fram á að heildarvelta fjármálastarfseminnar fari ekki yfir viðmiðunarmörk sem verða að vera nægilega lág. Þessi viðmiðunarmörk skal ákveða í hverju landi fyrir sig eftir því um hvers konar fjármálastarfsemi er að ræða.
5. Aðildarríki skulu, að því er varðar b-lið 3. mgr., setja hámarks viðmiðunarmörk um hvern viðskiptamann og stök viðskipti, hvort sem viðskiptin fara fram í einni aðgerð eða fleiri aðgerðum sem virðast tengjast hver annarri. Hámarks viðmiðunarmörk skal ákveða í hverju landi fyrir sig eftir því um hvers konar fjármálastarfsemi er að ræða. Þau skulu vera nægilega lág til að tryggja að viðskiptin sem um ræðir séu óhentug og óskilvirk aðferð til peningaþvættis eða fjármögnunar hryðjuverka og skulu ekki vera hærri en fjárhæð sem nemur 1000 evrum.
6. Aðildarríki skulu, að því er varðar c-lið 3. mgr., fara fram á að velta fjármálastarfseminnar fari ekki yfir 5% af heildarveltu viðkomandi einstaklings eða lögaðila.

(1) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/64/EB frá 13. nóvember 2007 um greiðsluþjónustu á innri markaðnum, um breytingu á tilskipunum 97/7/EB, 2002/65/EB, 2005/60/EB og 2006/48/EB og niðurfellingu tilskipunar 97/5/EB (Stjtíð. ESB L 319, 5.12.2007, bls. 1).

7. Aðildarríki skulu, við mat á hættunni á peningþvætti eða fjármögnun hryðjuverka að því er varðar þessa grein, fylgjast sérstaklega með hverri þeirri fjármálastarfsemi sem einkum telst líkleg, vegna eðlis síns, til að verða notuð eða misnotuð að því er varðar peningþvætti eða fjármögnun hryðjuverka.
8. Í ákvörðunum aðildarríkja skv. 3. mgr. skulu tilgreindar ástæðurnar sem þær byggja á. Við breyttar aðstæður er aðildarríkjum heimilt að ákveða að draga slíkar ákvarðanir til baka. Þau skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um slíkar ákvarðanir. Framkvæmdastjórnin skal senda hinum aðildarríkjunum þessar ákvarðanir.
9. Aðildarríki skulu koma á fót eftirlitsaðgerðum sem byggjast á áhættumati eða gera aðrar viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að undanþága, sem veitt er með þessari grein, sé ekki misnotuð.

3. gr.

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „lánastofnun“: lánastofnun eins og hún er skilgreind í 1. lið 1. mgr., 4. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 ⁽¹⁾, þ.m.t. útibú, eins og þau eru skilgreind í 17. lið 1. mgr. 4. gr. þeirrar reglugerðar, í Sambandinu, hvort sem aðalskrifstofa hennar er innan Sambandsins eða í þriðja landi,
- 2) „fjármálastofnun“:
 - a) fyrirtæki sem ekki er lánastofnun og rekur starfsemi af einni eða fleiri gerðum sem tilgreindar eru í 2.–12. lið, 14. og 15. lið I. viðauka við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/36/ESB ⁽²⁾, þ.m.t. starfsemi gjaldeyrisskiptastöðva (*bureaux de change*),
 - b) váttryggingafélag, eins og það er skilgreint í 1. lið 13. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/138/EB ⁽³⁾, svo fremi það annist líftryggingastarfsemi sem fellur undir þá tilskipun,
 - c) verðbréfafyrirtæki, eins og það er skilgreint í 1. lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2004/39/EB ⁽⁴⁾,
 - d) fyrirtæki um sameiginlega fjárfestingu sem markaðssetur hlutdeildarskírteini sín eða hlutabréf,
 - e) váttryggingamiðlari, eins og hann er skilgreindur í 5. lið 2. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2002/92/EB ⁽⁵⁾, þegar hann miðlar líftryggingum og annast aðra fjárfestingartengda þjónustu, að frátöldum bundnum lánamiðlara eins og hann er skilgreindur í 7. lið þeirrar greinar,
 - f) útibú fjármálastofnana, þegar þau eru staðsett í Sambandinu, eins og um getur í a- til e-lið, hvort sem aðalskrifstofa þeirra er í aðildarríki eða þriðja landi,
- 3) „eign“: eign af hvaða tagi sem er, hvort sem hún er áþreifanleg eða óáþreifanleg, lausafé eða fasteign, efnisleg eða óefnisleg og skjöl eða gerningar í hvaða formi sem er, þ.m.t. rafrænir eða stafrænir, sem að lögum sýna eignarrétt að slíkum eignum eða réttindi til þeirra,
- 4) „brotastarfsemi“: hvers konar brotlegt athæfi í tengslum við eftirfarandi, alvarleg brot:
 - a) athæfi, eins og það er sett fram í 1.–4. gr. rammaákvörðunar 2002/475/DIM,
 - b) brot, eins og þau eru skilgreind í a-lið 1. mgr. 3. gr. samnings Sameinuðu þjóðanna frá 1988 gegn ólöglegri verslun með fíkniefni og skynvilluefni,

⁽¹⁾ Reglugerð (ESB) nr. 575/2013 Evrópuþingsins og ráðsins frá 26. júní 2013 um varfærniskröfur að því er varðar lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki og um breytingu á reglugerð ESB nr. 648/2012 (Stjtið. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 1).

⁽²⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/36/ESB frá 26. júní 2013 um aðgang að starfsemi lánastofnana og varfærnisefnirlit með lánastofnunum og verðbréfafyrirtækjum, um breytingu á tilskipun 2002/87/EB og um niðurfellingu á tilskipunum 2006/48/EB og 2006/49/EB (Stjtið. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 338).

⁽³⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/138/EB frá 25. nóvember 2009 um stofnun og rekstur fyrirtækja á sviði váttrygginga og endurtrygginga (Gjaldþolsáætlun II) (Stjtið. ESB L 335, 17.12.2009, bls. 1).

⁽⁴⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/39/EB frá 21. apríl 2004 um markaði fyrir fjármálagerninga og um breytingu á tilskipunum ráðsins 85/611/EBE og 93/6/EBE og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/12/EB og um niðurfellingu á tilskipun ráðsins 93/22/EBE (Stjtið. ESB L 145, 30.4.2004, bls. 1).

⁽⁵⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/92/EB frá 9. desember 2002 um miðlun váttrygginga (Stjtið. ESB L 9, 15.1.2003, bls. 3).

- c) starfsemi glæpasamtaka, eins og hún er skilgreind í 1. gr. sameiginlegrar aðgerðar ráðsins 98/733/DIM ⁽¹⁾,
- d) svik, sem hafa áhrif á fjárhagslega hagsmuni Sambandsins, þegar a.m.k. er um að ræða gróf tilvik, eins og þau eru skilgreind í 1. mgr. 1. gr. og 1. mgr. 2. gr. sammingsins um verndun fjárhagslegra hagsmuna Evrópubandalaganna ⁽²⁾,
- e) spilling,
- f) öll brot, þ.m.t. skattlagabrot sem varða beina og óbeina skatta, eins og þeir eru skilgreindir í landslögum aðildarríkjanna, varða frjálssræðissviptingu eða öryggisráðstöfun í a.m.k. 12 mánuði, eða, að því er varðar ríkin sem hafa lágmarks viðmiðunarmörk fyrir afbrot í réttarkerfi sínu, öll brot sem varða frjálssræðissviptingu eða öryggisráðstöfun í a.m.k. sex mánuði,
- 5) „sjálfsefirlitsstofnun“: stofnun sem er fulltrúi aðila starfsgreinar og gegnir hlutverki við að setja þeim reglur, framkvæma vissar aðgerðir sem viðkoma eftirliti og vöktun og tryggja framfylgd reglnanna sem um þá eru settar,
- 6) „raunverulegur eigandi“: sérhver einstaklingur, einn eða fleiri, sem í raun á starfseminna eða stýrir þeim viðskiptamanni og/eða einstaklingi, einum eða fleiri, og þar sem viðskipti eða starfsemi eru stunduð í hans nafni og telst m.a. vera:
- a) þegar um er að ræða viðskiptafyrirtæki:
- i. einstaklingur eða einstaklingar sem í raun eiga eða stjórna lögaðila í gegnum beina eða óbeina eignaraðild á nægilegu hlutfalli hlutabréfanna eða atkvæðisrétti eða eignarhlut í þeirri einingu, þ.m.t. gegnum handhafahlutabréf eða stjórnun eftir öðrum leiðum, nema um sé að ræða fyrirtæki sem skráð er á skipulögðum verðbréfamarkaði sem fellur undir upplýsingakröfur í samræmi við lög Sambandsins eða jafngilda, alþjóðlega staðla sem tryggja nægjanlegt gagnsæi hvað varðar upplýsingar um eignarhald.
- Hlutfjáreign sem nemur 25% að viðbættum einum hlut eða eignarhlut yfir 25% í viðskiptamanni hjá einstaklingi skal vera vísending um beint eignarhald. Hlutfjáreign sem nemur 25% að viðbættum einum hlut eða eignarhlut yfir 25% í viðskiptamanni í vörslu viðskiptafyrirtækis sem einstaklingur, einn eða fleiri, stýrir eða í vörslu fjölmargra viðskiptafyrirtækja sem sami einstaklingur, einn eða fleiri, stýrir, skal vera vísending um óbeint eignarhald. Þetta gildir með fyrirvara um rétt aðildarríkja til að ákvarða að lægra hlutfall kunni að vera vísending um eignarhald eða yfirráð. Ákveða má stýringu eftir öðrum leiðum, m.a. í samræmi við viðmiðanirnar í 1.–5. mgr. 22. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2013/34/ESB ⁽³⁾,
- ii. einstaklingur, einn eða fleiri, sem gegnir stöðu framkvæmdastjóra, ef, eftir að allar hugsanlegar leiðir hafa verið fullreynðar og engin ástæða er til grunsemda, enginn einstaklingur í i.-lið hefur verið auðkenndur, eða ef einhver vafi leikur á að einstaklingurinn, einn eða fleiri, sem hefur verið auðkenndur sé raunverulegur eigandi; tilkynningarskyldir aðilar skulu halda skrá um aðgerðir sem gripið hefur verið til í því skyni að auðkenna raunverulegt eignarhald skv. i.-lið og þessum lið.
- b) ef um er að ræða fjárvörslusjóði:
- i. stofnandinn,
- ii. vörsluaðilinn eða -aðilarnir,
- iii. verndarinn, ef við á,
- iv. raunverulegir eigendur, eða sá hópur manna í hverra þágu lagalegt fyrirkomulag eða eining er sett upp eða starfar, þegar einstaklingarnir sem hafa ávinning af hinu lagalega fyrirkomulagi eða einingu hafa ekki enn verið skilgreindir,
- v. allir aðrir einstaklingar sem fara með endanlega stjórn sjóðsins með beinu eða óbeinu eignarhaldi eða eftir öðrum leiðum,

⁽¹⁾ Sameiginleg aðgerð 98/733/DIM frá 21. desember 1998 sem ráðið innleiddi á grundvelli greinar K.3 í sáttmálanum um Evrópusambandið um að það verði refsiverður verknaður að taka þátt í afbrotastarfsemi í aðildarríkjum Evrópusambandsins (Stjtið. EB L 351, 29.12.1998, bls. 1).

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 316, 27.11.1995, bls. 49.

⁽³⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/34/ESB frá 26. júní 2013 um árleg reikningsskil, samstæðureikningsskil og tilheyrandi skýrslur tiltekinna tegunda fyrirtækja, um breytingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/43/EB og niðurfellingu tilskipana ráðsins 78/660/EBE og 83/349/EBE (Stjtið. ESB L 182, 29.6.2013, bls. 19).

- c) einstaklingar, einn eða fleiri, í jafngildum eða líkum stöðum og um getur í b-lið, þegar um er að ræða lagalegar einingar á borð við stofnanir og lagalegt fyrirkomulag svipað fjárvörslusjóðum,
- 7) „þjónustuveitandi á sviði fjárvörslu eða fyrirtækjaþjónustu:“ hver einstaklingur sem með viðskiptum sínum annast eina af eftirfarandi þjónustu fyrir þriðja aðila:
- a) stofnun fyrirtækja eða annarra lögaðila,
 - b) starfar, eða útvegar annan einstakling til að starfa, sem forstjóri eða framkvæmdastjóri fyrirtækis, meðeigandi í sameignarfélagi eða til að gegna svipaðri stöðu með tilliti til annarra lögaðila,
 - c) útvegar skráða skrifstofu, póstfang fyrirtækis, annast bréfaskipti eða stjórnunarheimilisfang og aðra tengda þjónustu fyrir fyrirtæki, sameignarfélag eða annan lögaðila eða annað fyrirkomulag,
 - d) starfar, eða útvegar annan einstakling til að starfa, sem fjárvörsluaðili sjóðs eða svipaðs löglegs fyrirkomulags,
 - e) starfar sem eða fær annan einstakling til að starfa sem tilnefndur hluthafi fyrir annan aðila en fyrirtæki sem skráð er á skipulegum markaði sem fellur undir upplýsingakröfur í samræmi við lög Sambandsins eða sambærilegar alþjóðlegar reglur,
- 8) „millibankaviðskipti“:
- a) veiting bankaþjónustu eins banka sem viðskiptabanka til annars banka sem gagnaðila, þ.m.t. að stofna tékkareikninga eða aðra skuldareikninga og veita tengda þjónustu, t.d. reiðufjárstjórnun, alþjóðlega yfirfærslu fjár, greiðslujöfnunarreikninga, greiðslumiðlunarreikninga og þjónustu í tengslum við erlendan gjaldeyri,
 - b) tengslin milli og meðal lánastofnana og fjármálastofnana, þ.m.t. þegar samsvarandi stofnun veitir gagnaðilanum svipaða þjónustu, og sem taka til tengsla sem komið er á fót fyrir verðbréfavíðskipti eða millifærslu fjár,
- 9) „einstaklingur í áhættuhópi vegna stjórnmalalegra tengsla“: einstaklingur sem falið er, eða hefur verið falið, að gegna opinberum störfum sem geta m.a. verið:
- a) þjóðhöfðingjar, ríkisstjórnarleiðtogar, ráðherrar og staðgenglar ráðherra eða aðstoðarráðherrar,
 - b) þingmenn þjóðþinga eða fulltrúar svipaðra löggjafarstofnana,
 - c) stjórnarmenn stjórnmalaflokka,
 - d) hæstaréttardómarar, dómarar við stjórnlagadómstóla eða aðrir háttsettir dómsaðilar sem fella úrskurði sem ekki er hægt að áfrýja frekar nema við sérstakar aðstæður,
 - e) aðilar endurskoðunarréttar eða stjórnarmenn seðlabanka,
 - f) sendiherrar, staðgenglar sendiherra og háttsettir yfirmenn í herjum,
 - g) aðilar í stjórn, framkvæmdastjórn eða eftirlitsstjórn fyrirtækja í eigu ríkisins,
 - h) framkvæmdastjórar, aðstoðarframkvæmdastjórar og stjórnarmenn eða aðilar með jafngilda stöðu í alþjóðastofnun.
- Engin opinber störf sem um getur í a- til h-lið skulu teljast til starfa millistjórnenda eða lægra settra embættismanna,
- 10) „aðstandendur“ eru m.a.:
- a) maki eða einstaklingur sem telst vera jafngildur maka einstaklings í áhættuhópi vegna stjórnmalalegra tengsla,
 - b) börn og makar þeirra eða einstaklingar sem teljast vera jafngildir maka einstaklings í áhættuhópi vegna stjórnmalalegra tengsla,
 - c) foreldrar einstaklings í áhættuhópi vegna stjórnmalalegra tengsla,

- 11) „einstaklingar sem vitað er að eru nánir samstarfsmenn“:
 - a) einstaklingar sem vitað er að eigi sameiginlegan, raunverulegan eignarrétt á lögaðilum eða lagalegu fyrirkomulagi eða önnur nánin viðskiptatengsl við einstakling í áhættuhópi vegna stjórnmalalegra tengsla,
 - b) einstaklingar sem eiga einir raunverulegan eignarrétt á lögaðila eða lagalegu fyrirkomulagi sem vitað er að hafi verið í reynd komið á fót í þágu einstaklings í áhættuhópi vegna stjórnmalalegra tengsla.
- 12) „yfirstjórn“: fulltrúi eða starfsmaður með nægjanlega þekkingu á áhættu stofnunarinnar hvað varðar peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka og er nægilega hátt settur til að taka ákvarðanir varðandi áhættu stofnunarinnar og er ekki endilega, í öllum tilvikum, stjórnarmaður,
- 13) „viðskiptatengsl“: viðskipti, faglegs eða viðskiptalegs eðlis sem tengjast atvinnustarfsemi tilkynningarskylds aðila og búið var við að myndi vara til lengri tíma þegar tengslunum var komið á,
- 14) „þjónusta, tengd fjárhættustarfsemi“: þjónusta sem felst í því að veðja fjármunum í áhættuspilum, þ.m.t. þeim sem útheimta einhverja hæfni, eins og happdrætti, spil í spilavítum, póker og veðmalaviðskipti sem eru til reiðu á tilteknum stöðum eða á ótilteknum stöðum í fjarlægð, með rafrænum hætti eða hvers konar annari tækni sem greiðir fyrir samskiptum og samkvæmt einstaklingsbundinni ósk þjónustuþega,
- 15) „samstæða“: fyrirtækjasamstæða sem í eru móðurfélag, dótturfélög þess og aðilar sem móðurfélagið eða dótturfélögin eiga hlutdeild í og einnig fyrirtæki sem tengjast hvert öðru með sambandi sem um getur í 22. gr. tilskipunar 2013/34/ESB,
- 16) „rafeyrir“: rafeyrir, eins og hann er skilgreindur í 2. lið 2. gr. tilskipunar 2009/110/EB,
- 17) „skelbanki“: lánastofnun eða fjármálastofnun eða stofnun sem rekur sambærilega starfsemi og lánastofnanir og fjármálastofnanir, og stofnuð er innan lögsögu þar sem hún hefur enga raunverulega aðstöðu, stjórn eða rekstur og er ótengd eftirlitsskyldri fjármálasamstæðu.

4. gr.

1. Aðildarríkin skulu, í samræmi við nálgun sem byggð er á áhættumati, sjá til þess að gildissvið þessarar tilskipunar nái að fullu eða að hluta til starfsgreina og flokka fyrirtækja, annarra en tilkynningarskyldra aðila sem um getur í 1. mgr. 2. gr., sem hafa með höndum starfsemi sem líklegt er að nýtt verði til peningaþvættis eða fjármögnunar hryðjuverka.
2. Aðildarríki skal, þegar það lætur gildissvið þessarar tilskipunar ná til starfsgreina eða fyrirtækja, annarra en þeirra sem um getur í 1. mgr. 2. gr., tilkynna framkvæmdastjórninni um það.

5. gr.

Aðildarríkjum er heimilt að samþykkja eða viðhalda strangari ákvæðum á því sviði sem tilskipun þessi tekur til í þeim tilgangi að koma í veg fyrir peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka, innan marka laga Sambandsins.

2. ÞÁTTUR

Áhættumat

6. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal framkvæma áhættumat vegna peningaþvættis og fjármögnunar hryðjuverka sem hefur áhrif á innri markaðinn og tengist starfsemi sem nær yfir landamæri.

Í því skyni skal framkvæmdastjórnin taka saman skýrslu, eigi síðar en 26. júní 2017, þar sem þessi áhætta er greind og metin á vettvangi Sambandsins. Eftir það skal framkvæmdastjórnin uppfæra skýrslu sína á tveggja ára fresti, eða oftár ef við á.

2. Skýrslan, sem um getur í 1. mgr., skal a.m.k. ná yfir eftirfarandi:

- a) svið innri markaðarins þar sem áhættan er mest,

- b) áhættuna sem tengist hverjum viðkomandi geira,
- c) útbreiddustu aðferðirnar sem brotamenn beita til að þvætta ólöglegan ávinning.

3. Framkvæmdastjórnin skal gera skýrsluna, sem um getur í 1. mgr., aðgengilega aðildarríkjum og tilkynningarskyldum aðilum til að auðvelda þeim að greina, skilja, stjórna og draga úr áhættu af peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka og til að gera öðrum hagsmunaaðilum, þ.m.t. innlendum löggjöfum, Evrópuþinginu, evrópsku eftirlitsstofnununum og fulltrúum skrifstofa fjármálagreininga lögreglu kleift að skilja áhættuna betur.

4. Framkvæmdastjórnin skal leggja fram fyrir aðildarríkin tillögur um aðgerðir við hæfi til að bregðast við þeirri áhættu sem greind hefur verið. Aðildarríki skulu, ákveði þau að beita ekki neinum tillagnanna í reglum sínum um baráttu gegn peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka, tilkynna það framkvæmdastjórninni og færa rök fyrir slíkri ákvörðun.

5. Evrópsku eftirlitsstofnanirnar skulu, eigi síðar en 26. desember 2016 og fyrir tilstilli sameiginlegu nefndarinnar, gefa út álit um áhættuna af peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka sem hefur áhrif á fjármálageira Sambandsins („sameiginlega álitid“). Eftir það skulu evrópsku eftirlitsstofnanirnar, fyrir tilstilli sameiginlegu nefndarinnar, gefa út álit á tveggja ára fresti.

6. Framkvæmdastjórnin skal, við framkvæmd matsins sem um getur í 1. mgr., skipuleggja vinnuna á vettvangi Sambandsins, taka tillit til sameiginlegra álita sem um getur í 5. mgr. og fá til þátttöku sérfræðinga aðildarríkja á sviði baráttu gegn peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka, fulltrúa skrifstofa fjármálagreininga lögreglu og annarra aðila á vettvangi Sambandsins, eftir því sem við á. Framkvæmdastjórnin skal gera sameiginlegu álitin aðgengileg aðildarríkjunum og tilkynningarskyldum aðilum til að aðstoða þessa aðila við að bera kennsl á, stjórna og draga úr áhættu af peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka.

7. Framkvæmdastjórnin skal leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um niðurstöður reglulegs áhættumats og aðgerða sem gripið er til á grundvelli þessara niðurstaðna á tveggja ára fresti, eða oftar ef við á.

7. gr.

1. Sérhvert aðildarríki skal gera nauðsynlegar ráðstafanir til að bera kennsl á, meta, skilja og draga úr áhættu af peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka sem hefur áhrif á það og sem og allan vanda sem varðar hvers konar persónuvernd í því samhengi. Það skal sjá til að áhættumatið sé jafnan uppfært.

2. Sérhvert aðildarríki skal tilnefna yfirvald eða koma á fyrirkomulagi til að samræma viðbrögð á landsvísu við þeim áhættum sem um getur í 1. mgr. Tilkynna skal framkvæmdastjórninni, evrópsku eftirlitsstofnununum og öðrum aðildarríkjum deili á því yfirvaldi eða lýsingu á fyrirkomulaginu.

3. Aðildarríki skulu nýta niðurstöður skýrslunnar sem um getur í 1. mgr. 6. gr. þegar þau framkvæma áhættumatið sem um getur í 1. mgr.

4. Sérhvert aðildarríki skal, að því er varðar áhættumatið sem um getur í 1. mgr.:

- a) nota það til að bæta reglur sínar um baráttu gegn peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka, einkum með því að auðkenna öll þau svið þar sem tilkynningarskyldir aðilar eiga að beita auknum ráðstöfunum og, eftir því sem við á, tiltaka ráðstafanirnar sem á að gera,
- b) auðkenna, eftir því sem við á, geira eða svið minni eða meiri áhættu af peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka,
- c) nota það til að auðvelda úthlutun og forgangsroðun fjármagns til að berjast gegn peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka,
- d) nota það til að tryggja að samdar séu viðeigandi reglur fyrir hvern geira eða hvert svið í samræmi við áhættuna af peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka,
- e) gera viðeigandi upplýsingar þegar í stað aðgengilegar tilkynningarskyldum aðilum til að auðvelda framkvæmd áhættumats á peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka.

5. Aðildarríki skulu gera niðurstöður áhættumatsins aðgengilegar framkvæmdastjórninni, evrópsku eftirlitsstofnununum og hinum aðildarríkjunum.

8. gr.

1. Aðildarríki skulu tryggja að tilkynningarskyldir aðilar geri nauðsynlegar ráðstafanir til að auðkenna og meta áhættuna af peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka, með tilliti til þátta sem meðal annars tengjast viðskiptamönnum þeirra, löndum eða landsvæðum, vörum, þjónustu, viðskiptum eða afgreiðsluleiðum. Þessar ráðstafanir skulu vera í réttu hlutfalli við eðli og stærð tilkynningarskylda aðilans.

2. Áhættumötin, sem um getur í 1. mgr., skulu vera skjalfest, uppfærð og gerð aðgengileg viðkomandi lögbærum yfirvöldum og hlutaðeigandi sjálfseftirlitsstofnunum. Lögbærum yfirvöldum er heimilt að ákveða að ekki sé farið fram á einstök skjalfest áhættumöt þegar hinar tilteknu áhættur sem innbyggðar eru í geirann eru skýrar og skiljanlegar.

3. Aðildarríki skulu tryggja að tilkynningarskyldir aðilar séu með stefnur, stýringar og verkferla til að draga úr og stjórna með skilvirkum hætti áhættunni af peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka á vettvangi Sambandsins, aðildarríkisins og tilkynningarskylda aðilans. Stefnur þessar, stýringar og verkferlar skulu vera í réttu hlutfalli við eðli og stærð tilkynningarskyldra aðila.

4. Stefnurnar, stýringarnar og verkferlarnir, sem um getur í 3. mgr., skulu fela í sér:

a) þróun á innri stefnum, stýringum og verkferlum, þ.m.t. er líkan áhættustjórnunarstarfsemi, áreiðanleikakönnun, skýrslugjöf, skráning, innra eftirlit, reglufylgnistjórnun, þ.m.t. eftir því sem við á og með tilliti til stærðar og eðlis viðskiptanna, tilnefning regluvarðar á stjórnunarstigi og skimun launamanna,

b) sjálfstæða endurskoðunardeild, eftir því sem við á, með tilliti til stærðar og eðlis félagsins, til að prófa innri stefnur, stýringar og verkferla eins og um getur í a-lið.

5. Aðildarríki skulu fara fram á að tilkynningarskyldir aðilar afli samþykkis yfirstjórnar sinnar hvað varðar stefnur, stýringar og verkferla sem þeir hafa, og að vakta og auka við þær ráðstafanir sem gerðar eru, eftir því sem við á.

3. ÞÁTTUR

Stefna gagnvart þriðja landi

9. gr.

1. Auðkenna skal lögsögu þriðju landa með annmarka í stefnu í landsbundnu fyrirkomulagi þeirra hvað varðar baráttu gegn peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka („þriðju lönd með mikla áhættu“) til að vernda eðlilega starfsemi innri markaðarins.

2. Fela skal framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 64. gr. til að auðkenna þriðju lönd með mikla áhættu, með tilliti til annmarka í stefnu, einkum í tengslum við:

a) lagalegan og stofnanalegan ramma baráttunnar gegn peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka í þriðja landi, einkum:

i. það að gera peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka refsiverða,

ii. ráðstafanir sem varða könnun á áreiðanleika upplýsinga um viðskiptamenn,

iii. kröfur er varða skráahald og

iv. kröfur um að greina frá grunsamlegum viðskiptum,

b) valdsvið og verkferla lögbærra yfirvalda þriðja lands í þeim tilgangi að berjast gegn peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka,

c) skilvirkni kerfis baráttunnar gegn peningaþvætti og hættunni á fjármögnun hryðjuverka þriðja landsins.

3. Samþykking skal framseldu gerðirnar sem um getur í 2. mgr. innan mánaðar frá auðkenningu þeirra annmarka á stefnu sem um getur í þeirri málsgrein.
4. Framkvæmdastjórnin skal taka tillit til, eins og við á við samantekt á framseldu gerðunum sem um getur í 2. mgr., viðeigandi úttekta, mats eða skýrslna sem alþjóðastofnanir og þeir sem setja staðla og bærir eru til að koma í veg fyrir peningabætti og berjast gegn fjármögnun hryðjuverka í tengslum við áhættu einstakra þriðju landa taka saman.

II. KAFLI

KÖNNUN Á ÁREIÐANLEIKA UPPLÝSINGA UM VIÐSKIPTAMENN

1. ÞÁTTUR

Almenn ákvæði

10. gr.

1. Aðildarríki skulu banna lána- og fjármálastofnunum sínum að halda nafnlausu reikninga og nafnlausar bankabækur. Aðildarríki skulu í öllum tilvikum krefjast þess að eigendur og raunverulegir réthafar fyrirbyggjandi nafnlausra reikninga eða nafnlausra bankabóka falli undir ráðstafanir um áreiðanleikakönnun eins fljótt og auðið er og alltaf áður en slíkir reikningar eða bankabækur eru notaðar á nokkurn hátt.
2. Aðildarríki skulu grípa til ráðstafana til að koma í veg fyrir misnotkun handhafahlutabréfa og að skrifa sig fyrir hlutabréfum.

11. gr.

Aðildarríki skulu tryggja að tilkynningarskyldir aðilar grípi til áreiðanleikakönnunar við eftirfarandi aðstæður:

- a) þegar viðskiptatengslum er komið á,
- b) þegar fara fram tilfallandi viðskipti sem
 - i. nema 15 000 evrum eða meira, hvort sem viðskiptin eru stök aðgerð eða í mörgum aðgerðum sem virðast tengjast hver annari eða
 - ii. fela í sér millifærslu fjármuna, eins og hún er skilgreind í 9. lið 3. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/847 ⁽¹⁾, að upphæð yfir 1000 evrur,
- c) þegar um er að ræða einstaklinga sem versla með vörur og framkvæma tilfallandi viðskipti að fjárhæð 10 000 evrur eða meira, hvort sem viðskiptin eru stök aðgerð eða í mörgum aðgerðum sem virðast tengjast hver annari,
- d) fyrir veitendur þjónustu tengdri fjárhættustarfsemi, þegar vinningar eru greiddir, fjármunum veðjað í fjárhættuspilum eða hvort tveggja, þegar framkvæmd eru viðskipti sem nema 2000 evrum eða meira, hvort sem viðskiptin eru stök aðgerð eða í mörgum aðgerðum sem virðast tengjast hver annari,
- e) þegar grunur leikur á að um peningabætti eða fjármögnun hryðjuverka sé að ræða, burtséð frá undantekningum, undanþágum eða mörkum sem kveðið er á um,
- f) þegar efasemdir eru uppi um sannleiksgildi og áreiðanleika áður fenginna upplýsinga til að staðfesta deili á viðskiptamanni.

12. gr.

1. Þrátt fyrir ákvæði a-, b- og c-liðar fyrstu undirgreinar 1. mgr. 13. gr., og 14. gr., og á grundvelli viðeigandi áhættumats sem sýnir fram á litla áhættu, getur aðildarríki heimilað tilkynningarskyldum aðilum að grípa ekki til vissra aðgerða, sem varða könnun á áreiðanleika upplýsinga um viðskiptamenn að því er varðar rafeyri, ef öll eftirfarandi skilyrði um mildun áhættu eru uppfyllt:

- a) um er að ræða greiðslumiðil sem ekki er hægt að endurhlaða eða er með hámarks mánaðargreiðslu sem takmarkast við 250 evrur sem aðeins er hægt að nota í því aðildarríki,
- b) hámarksfjárhæð sem vistuð er rafrænt fer ekki yfir 250 evrur,

⁽¹⁾ Reglugerð (ESB) 2015/847 Evrópuþingsins og ráðsins frá 20. maí 2015 um upplýsingar sem fylgja millifærslu fjármuna og fellir úr gildi reglugerð (EB) nr. 1781/2006 (Stjtið. ESB L 141, 5.6.2015, bls. 1).

- c) greiðslumiðillinn er eingöngu notaður til að kaupa vörur og þjónustu,
- d) ekki er hægt að fjármagna greiðslumiðilinn með rafeyri undir nafnleynd,
- e) útgefandinn fylgist nægjanlega með viðskiptum eða viðskiptatengslum til að unnt sé að leiða óvenjuleg eða grunsamleg viðskipti í ljós.

Aðildarríki er heimilt, að því er varðar b-lið fyrstu undirgreinar, að hækka hámarksfjárhæðina í 500 evrur fyrir greiðslumiðla sem aðeins er hægt að nota í því aðildarríki.

2. Aðildarríki skulu tryggja að undanþágan, sem sett er fram í 1. mgr., eigi ekki við um endurkaup í reiðufé eða úttekt reiðufjár að peningagildi rafeyris ef innleyst fjárhæð er hærri en 100 evrur.

13. gr.

1. Ráðstafanir um könnun á áreiðanleika upplýsinga um viðskiptamenn skulu fela í sér:

- a) að staðfesta deili á viðskiptamanninum og sannreyna hver hann er á grundvelli skjala, gagna eða upplýsinga sem aflað er frá áreiðanlegum, sjálfstæðum heimildum,
- b) að staðfesta deili á raunverulegum eiganda og gera réttmætar ráðstafanir til að sanngreina deili á einstaklingnum til að tilkynningarskyldi aðilinn sé þess fullviss hver raunverulegur eigandi er, þ.m.t. að því er varðar lögaðila, fjárvörslusjóði, fyrirtæki og svipað lagalegt fyrirkomulag, og geri réttmætar ráðstafanir til að skilja eignarhalds- og stjórnunarkerfi viðskiptamannsins,
- c) að meta og, eins og við á, afla upplýsinga um tilgang og fyrirhugaðs eðlis viðskiptatengsla,
- d) að sinna stöðugu eftirliti með viðskiptatengslunum, þ.m.t. athugun á viðskiptum sem hafa farið fram á meðan á viðskiptatengslunum hefur staðið til að tryggja að viðskiptin, sem fram fara, séu í samræmi við vitneskju tilkynningarskylda aðilans um viðskiptamanninn, fyrirtækið og áhættusniðið, þ.m.t. og ef nauðsyn krefur, uppruna fjármagns og tryggingu fyrir því að geymd skjöl, gögn og upplýsingar séu uppfærðar.

Tilkynningarskyldir aðilar skulu einnig sannreyna, þegar þeir gera ráðstafanirnar sem um getur í a- og b-lið fyrstu undirgreinar, að sérhver einstaklingur sem gefur sig út fyrir að koma fram fyrir hönd viðskiptamannsins hafi heimild til þess og auðkenna og sannreyna deili á þeim einstaklingi.

2. Aðildarríki skulu tryggja að tilkynningarskyldir aðilar virði öll skilyrði um könnun á áreiðanleika upplýsinga um viðskiptamenn sem mælt er fyrir um í 1. mgr. Tilkynningarskyldir aðilar geta þó ákveðið umfang slíkra ráðstafana samkvæmt áhættumati.

3. Aðildarríki skulu fara fram á að tilkynningarskyldir aðilar taki að minnsta kosti tillit til breytnanna sem settar eru fram í I. viðauka þegar metin er áhættan af peningabætti og fjármögnun hryðjuverka.

4. Aðildarríki skulu tryggja að tilkynningarskyldir aðilar geti sýnt lögbærum yfirvöldum eða sjálfseftirlitsaðilum fram á að ráðstafanirnar séu hæfilegar í ljósi áhættunnar af peningabætti og fjármögnun hryðjuverka sem greinst hefur.

5. Aðildarríki skulu tryggja, hvað varðar viðskipti með líffryggingar og aðrar tryggingar sem tengjast fjárfestingum og til viðbótar við áreiðanleikakannanir sem krafist er vegna viðskiptamannsins og raunverulegs eiganda, að lána- og fjármálastofnanir framkvæmi eftirfarandi áreiðanleikakönnun vegna rétthafa líffrygginga og annarra trygginga sem tengjast fjárfestingum, um leið og staðfest hafa verið deili á réttthöfunum eða þeir tilteknir:

- a) þegar rétthafar eru auðkenndir sem tilteknir, nafngreindir einstaklingar eða lagalegt fyrirkomulag sem tekur nafn einstaklingsins,
- b) þegar rétthafar eru útnefndir vegna eiginleika, flokks eða á annan hátt, fá nægar upplýsingar um þessa rétthafa til að lánastofnanir eða fjármálastofnun viti með vissu að hún geti ákveðið auðkenni rétthafa við útgreiðslu.

Sannprófun á auðkenni rétthafa skal eiga sér stað við útgreiðslu að því er varðar a- og b-lið fyrstu undirgreinar. Lána- og fjármálastofnanir sem gera sér úthlutunina ljósa skulu, þegar um úthlutun er að ræða, að fullu eða að hluta, á líftryggingum eða öðrum tryggingum sem tengjast viðskiptum við þriðja aðila, staðfesta deili á raunverulegum eiganda þegar úthlutunin á sér stað við einstakling, lögaðila eða lagalegt fyrirkomulag sem fær í eigin þágu virði úthlutaðs samnings.

6. Tilkynningarskyldur aðili skal, þegar um er að ræða rétthafa fjárvörslusjóðs eða svipaðs lagalegs fyrirkomulags sem tilnefndir eru vegna tiltekinnar eiginleika eða flokks, fá nægilegar upplýsingar um rétthafann til að aðilinn viti með vissu að hann geti staðfest deili á rétthafanum við útgreiðslu eða þegar rétthafi neytir áunninna réttinda sinna.

14. gr.

1. Aðildarríki skulu fara fram á að sannprófun á auðkenni viðskiptamanns og raunverulegs eiganda eigi sér stað áður en viðskiptatengslum er komið á eða viðskiptin framkvæmd.

2. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. skulu aðildarríkin leyfa að sannreynt sé endanlega hver viðskiptamaðurinn og raunverulegur eigandi er á meðan verið er að koma viðskiptatengslunum á ef það telst nauðsynlegt til að trufla ekki eðlilegan framgang viðskiptanna og þar sem lítil áhætta telst vera á peningaþvætti eða fjármögnun hryðjuverka. Við slíkar aðstæður skal ljúka ferlinu eins fljótt og auðið er eftir fyrstu samskiptin.

3. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. er aðildarríkjum heimilt að leyfa að stofnaður sé reikningur hjá lána- eða fjármálastofnun, þ.m.t. reikningar sem heimila viðskipti með framseljanleg verðbréf, að því tilskildu að verndarráðstafanir séu nægar til að tryggja að hvorki framkvæmi viðskiptamaðurinn viðskiptin né séu þau framkvæmd í hans þágu, fyrr en gagnger áreiðanleikakönnun hefur farið fram, eins og mælt er fyrir um í a- og b-lið fyrstu undirgreinar 1. mgr. 13. gr.

4. Aðildarríki skulu fara fram á, þegar tilkynningarskyldur aðili getur ekki farið að kröfum um áreiðanleikakönnun, eins og mælt er fyrir um í a-, b- eða c-lið fyrstu undirgreinar 1. mgr. 13. gr., að hann framkvæmi ekki viðskipti gegnum bankareikning, komi ekki á viðskiptatengslum eða framkvæmi viðskiptin og slíti viðskiptatengslunum og áformi að semja skýrslu um grunsamleg viðskipti og senda skrifstofu fjármálagreininga lögreglu að því er viðskiptamanninn varðar, í samræmi við 33. gr.

Aðildarríkjum er ekki skylt að beita fyrstu undirgrein aðeins til hins ýrasta þegar lögbókendur, óháðir lögfræðingar, endurskoðendur, löggiltir bókarar og skattaráðgjafar ganga úr skugga um lagalega stöðu skjólstæðings eða verja eða flytja mál þess skjólstæðings við eða varðandi dómsmál, þ.m.t. ráðgjöf um að hefja eða komast hjá slíkri málsmeðferð.

5. Aðildarríki skulu fara fram á að tilkynningarskyldir aðilar geri ekki aðeins áreiðanleikakönnunum vegna nýrra viðskiptamanna heldur einnig vegna núverandi viðskiptamanna þegar við á samkvæmt áhættumati, þ.m.t. þegar aðstæður viðskiptamanns breytast að einhverju leyti.

2. ÞÁTTUR

Einfölduð áreiðanleikakönnun

15. gr.

1. Þegar aðildarríki eða tilkynningarskyldur aðili greinir minni áhættusvið er því aðildarríki heimilt að gefa tilkynningarskyldum aðilum leyfi til að beita einfölduðum ráðstöfunum sem varða könnun á áreiðanleika upplýsinga um viðskiptamenn.

2. Tilkynningarskyldir aðilar skulu, áður en þeir beita einfölduðum ráðstöfunum sem varða könnun á áreiðanleika upplýsinga um viðskiptamenn, ganga úr skugga um að viðskiptatengslin eða viðskiptin séu með lægra áhættustig.

3. Aðildarríki skulu tryggja að tilkynningarskyldir aðilar fylgist nægjanlega vel með viðskiptum og viðskiptatengslum til að unnt sé að bera kennsl á óvenjuleg eða grunsamleg viðskipti.

16. gr.

Aðildarríki og tilkynningarskyldir aðilar skulu, þegar þau meta áhættuna af peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka að því er varðar tegundir viðskiptamanna, landsvæði og tiltekna vörur, þjónustu, viðskipti eða afgreiðslurásir, a.m.k. taka tillit til þátta sem varða hugsanlegar aðstæður með minni áhættu eins og sett er fram í II. viðauka.

17. gr.

Evrópsku eftirlitsstofnanirnar skulu, eigi síðar en 26. júní 2017, gefa út viðmiðunarreglur sem beint er til lögbærra yfirvalda og lána- og fjármálastofnananna í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, (ESB) nr. 1094/2010 og (ESB) nr. 1095/2010 um áhættuþætti sem taka ber til athugunar og ráðstafanir sem ber að gera þegar einfaldaðar ráðstafanir hvað varðar könnun á áreiðanleika upplýsinga um viðskiptamenn eru viðeigandi. Sérstakt tillit skal tekið til eðlis og stærðar fyrirtækisins og, eftir því sem við á og er hóflegt, skal mælt fyrir um sértækar ráðstafanir.

*3. ÞÁTTUR****Hertar kröfur til könnunar á áreiðanleika upplýsinga um viðskiptamenn****18. gr.*

1. Í þeim tilvikum sem um getur í 19.–24. gr. og í samskiptum við einstaklinga eða lögaðila með staðfestu í þeim þriðju löndum, sem framkvæmdastjórnin hefur auðkennt sem þriðju lönd með mikla áhættu og einnig í öðrum tilvikum aukinnar áhættu, sem aðildarríki eða tilkynningarskyldir aðilar hafa greint, skulu aðildarríki fara fram á að tilkynningarskyldir aðilar geri hertar kröfur til könnunar á áreiðanleika upplýsinga um viðskiptamenn til að stjórna og milda þessar áhættur.

Ekki þarf að skírskota sjálfkrafa til aukinna ráðstafana til áreiðanleikakönnunar vegna útibúa eða dótturfélaga í meirihluta eigu tilkynningarskyldra aðila í Sambandinu sem staðsett eru í þriðju löndum með mikla áhættu þegar þessi útibú eða dótturfyrirtæki í meirihluta eigu fylgja að öllu leyti stefnum og verkferlum á samstæðugrundvelli í samræmi við 45. gr. Aðildarríki skulu tryggja að tilkynningarskyldir aðilar meðhöndli þessi mál með því að beita nálgun, byggðri á áhættumati.

2. Aðildarríki skulu gera kröfu um að tilkynningarskyldir aðilar rannsaki, að svo miklu leyti sem unnt er, bakgrunn og tilgang allra flókinna og óvenjulega mikilla viðskipta og öll óvenjuleg viðskiptamynstur sem hafa að því er virðist engan efnahagslegan eða sýnilega löglegan tilgang. Einkum skulu tilkynningarskyldir aðilar hækka stig og eðli eftirlits með viðskiptatengslunum til að ákvarða hvort þessi viðskipti eða starfsemi séu grunsamleg.

3. Aðildarríki og tilkynningarskyldir aðilar skulu, þegar metin er áhættan af peningþvætti og fjármögnun hryðjuverka, a.m.k. taka tillit til þátta sem varða hugsanlegar aðstæður með meiri áhættu sem sett er fram í III. viðauka.

4. Evrópsku eftirlitsstofnanirnar skulu, eigi síðar en 26. júní 2017, gefa út viðmiðunarreglur sem beint er til lögbærra yfirvalda og lána- og fjármálastofnananna í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, (ESB) nr. 1094/2010 og (ESB) nr. 1095/2010 um áhættuþætti sem taka ber til athugunar og aðgerða sem grípa ber til þegar rétt er að gera hertar kröfur til könnunar á áreiðanleika upplýsinga um viðskiptamenn. Sérstakt tillit skal tekið til eðlis og stærðar fyrirtækisins og, eftir því sem við á og er hóflegt, skal mælt fyrir um sértækar ráðstafanir.

19. gr.

Aðildarríki skulu, að því er varðar millibankaviðskipti yfir landamæri við gagnaðila í þriðja landi og í viðbót við ráðstafanir sem varða könnun á áreiðanleika upplýsinga um viðskiptamenn, sem mælt er fyrir um í 13. gr., fara fram á við lána- og fjármálastofnanir sínar að þær:

- a) afli fullnægjandi upplýsinga um gagnaðilann til að skilja til fullnustu eðli starfsemi hans og meta út frá fyrirliggjandi, opinberum gögnum orðstír viðkomandi og gæði eftirlits hjá honum,
- b) leggi mat á eftirlit gagnaðilans með því að ekki fari fram peningþvætti og fjármögnun hryðjuverka,
- c) afli samþykkis frá yfirstjórn áður en nýjum millibankaviðskiptum er komið á,
- d) skrásetji skyldur hvers aðila fyrir sig,
- e) fái staðfest, þegar um greiðslustreymisreikninga er að ræða, að gagnaðilinn hafi staðfest deili á viðskiptamanninum og gert áframhaldandi könnun á áreiðanleika upplýsinga um viðskiptamenn, sem hafa beinan aðgang að reikningum þess sem viðskiptin eru við og geti, sé þess óskað, veitt stofnuninni sem viðskiptin eru við viðeigandi upplýsingar um viðskiptamann sem aflað hefur verið með könnun á áreiðanleika upplýsinga hans.

20. gr.

Aðildarríki skulu, að því er varðar viðskipti eða viðskiptatengsl við einstaklinga í áhættuhópi vegna stjórn mála legra tengsla sinna, auk ráðstafana, sem varða könnun á áreiðanleika upplýsinga um viðskiptamenn sem mælt er fyrir um í 13. gr., krefjast þess að tilkynningarskyldir aðilar:

- a) hafi yfir viðeigandi áhættustjórnunarkerfum að ráða, þ.m.t. áhættutengdum verkferlum, til að ákveða hvort viðskiptamaðurinn eða raunverulegi eigandinn sé einstaklingur í áhættuhópi vegna stjórn mála legra tengsla sinna,
- b) geri eftirtaldar ráðstafanir í viðskiptatengslum við einstaklinga í áhættuhópi vegna stjórn mála legra tengsla sinna:
 - i. afli samþykkis frá yfirstjórn til að stofna til viðskiptatengsla eða viðhalda viðskiptatengslum við slíka aðila,
 - ii. grípi til viðeigandi ráðstafana til að sannreyna uppruna fjármuna og uppruna fjármagns sem notað er í viðskiptatengslum eða viðskiptum við slíka aðila,
 - iii. hafi reglubundið aukið eftirlit með þessum viðskiptatengslum.

21. gr.

Aðildarríki skulu krefjast þess að tilkynningarskyldir aðilar geri réttmætar ráðstafanir til að ákvarða hvort réttthafar líffrygginga eða annarra trygginga sem tengjast fjárfestingum og/eða þegar þess er krafist hvort raunverulegur eigandi sé einstaklingur í áhættuhópi vegna stjórn mála legra tengsla sinna. Grípa skal til þessara ráðstafana, að fullu leyti eða að hluta, eigi síðar en við útgreiðslu eða úthlutun tryggingarinnar. Aðildarríki skulu fara fram á það, þegar aukin áhætta er sanngreind og í viðbót við að beita ráðstöfunum sem varða áreiðanleikakannanir eins og mælt er fyrir um í 13. gr., að tilkynningarskyldir aðilar:

- a) upplýsi yfirstjórn áður en kemur til útgreiðslu tryggingar,
- b) framkvæmi aukna grannskoðun á öllum viðskiptatengslunum við váttryggingartakann.

22. gr.

Þegar einstaklingur sem er í áhættuhópi vegna stjórn mála legra tengsla sinna hættir að gegna mikilvægri opinberri stöðu í aðildarríki eða þriðja landi, eða hjá alþjóðastofnun, skulu tilkynningarskyldir aðilar vera skuldbundnir í a.m.k. 12 mánuði til að halda áfram að tillit til áframhaldandi áhættu sem þessi einstaklingur kann að skapa og beita viðeigandi og áhættunæmum ráðstöfunum þangað til talið er að sá einstaklingur valdi engri frekari áhættu sem einkennir einstaklinga í áhættuhópi vegna stjórn mála legra tengsla.

23. gr.

Ráðstafanirnar, sem um getur í 20. og 21. gr., skulu einnig gilda um aðstandendur eða einstaklinga sem vitað er að séu nánir samstarfsmenn einstaklinga í áhættuhópi vegna stjórn mála legra tengsla sinna.

24. gr.

Aðildarríki skulu banna lána- og fjármálastofnunum að eiga millibankaviðskipti, eða viðhalda slíkum tengslum, við skelbanka. Þau skulu fara fram á að þessar stofnanir geri viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að þær stundi ekki millibankaviðskipti eða haldi þeim áfram við lána- eða fjármálastofnun sem vitað er að heimili skelbönkum að nota reikninga sína.

*4. ÞÁTTUR**Framkvæmd þriðju aðila**25. gr.*

Aðildarríki geta leyft tilkynningarskyldum aðilum að láta þriðju aðilum eftir að uppfylla kröfur um könnun á áreiðanleika upplýsinga um viðskiptamenn sem mælt er fyrir um í a-, b- og c-lið fyrstu undirgreinar 1. mgr. 13. gr. Tilkynningarskyldur aðili sem reiðir sig á þriðja aðila skal þó bera endanlega ábyrgð á því að farið sé að þessum kröfum.

26. gr.

1. Að því er þennan bálk varðar eru „þriðju aðilar“ tilkynningarskyldir aðilar sem skráðir eru í 2. gr., aðildarfélög eða - sambönd þessara tilkynningarskyldu aðila, aðrar stofnanir eða einstaklingar í aðildarríki eða þriðja landi sem:

- a) beita kröfum um könnun á áreiðanleika upplýsinga um viðskiptamenn og kröfum um skráahald sem eru í samræmi við kröfurnar sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun og
- b) hvað varðar eftirlit með því að þessir aðilar fari að kröfum þessarar tilskipunar á þann hátt sem er í samræmi við 2. bálk VI. kafla.

2. Aðildarríki skulu banna tilkynningarskyldum aðilum að reiða sig á þriðju aðila sem komið hefur verið á fót í þriðju löndum með mikla áhættu. Aðildarríkjum er heimilt að gefa útibúum og dótturfélögum í meirihlutaeigu tilkynningarskyldra aðila í Sambandinu undanþágu frá því banni ef þessi útibú og dótturfélög fara að öllu leyti að stefnum og verkferlum á samstæðugrundvelli í samræmi við 45. gr.

27. gr.

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að tilkynningarskyldir aðilar fái frá þriðja aðila, sem þeir reiða sig á, nauðsynlegar upplýsingar um kröfur um könnun á áreiðanleika upplýsinga um viðskiptamenn sem mælt er fyrir um í a-, b- og c-lið fyrstu undirgreinar 1. mgr. 13. gr.

2. Aðildarríki skulu sjá til þess að tilkynningarskyldir aðilar, sem viðskiptamanninum er vísað til, geri fullnægjandi ráðstafanir til að tryggja að þriðji aðilinn láti án tafar í té, sé þess óskað, viðeigandi afrit af auðkenningar- og sanngreiningargögnum og öðrum viðeigandi skjölum um deili á viðskiptamanninum eða raunverulega eigandanum.

28. gr.

Aðildarríki skulu sjá til þess að lögbært yfirvald í heimaaðildarríkinu (fyrir stefnur og verkferla á samstæðugrundvelli) og lögbært yfirvald í gístaðildarríkinu (fyrir útibú og dótturfélög) geti álitid að tilkynningarskyldur aðili fari að ákvæðunum sem samþykkt hafa verið skv. 26. og 27. gr. í krafti samstæðuáætlunar sinnar, að uppfylltum öllum eftirfarandi skilyrðum:

- a) tilkynningarskyldur aðili reiðir sig á upplýsingar þriðja aðila sem er hluti af sömu samstæðu,
- b) samstæða þessi beitir ráðstöfunum um könnun á áreiðanleika upplýsinga um viðskiptamenn, reglum um skráahald og áætlunum gegn peningþvætti og fjármögnun hryðjuverka í samræmi við þessa tilskipun eða jafngildar reglur,
- c) skilvirk framkvæmd krafanna sem um getur í b-lið sætir eftirliti lögbærs yfirvalds heimaaðildarríkisins eða þriðja lands á samstæðustigi.

29. gr.

Þáttur þessi skal ekki eiga við um útvistun eða umboð þar sem veitandi útvistunarþjónustunnar eða umboðsaðilinn telst hluti af tilkynningarskyldum aðila á grundvelli samningsbundins fyrirkomulags.

III. KAFLI

UPPLÝSINGAR UM RAUNVERULEGT EIGNARHALD

30. gr.

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að viðskiptafyrirtæki og aðrir lögaðilar sem eru stofnaðir á yfirráðasvæði þeirra séu krafðir um að útvega og varðveita fullnægjandi, nákvæmar og gildandi upplýsingar um raunverulegt eignarhald á þeim, þ.m.t. upplýsingar um hagsmunir raunverulegs eiganda.

Aðildarríki skulu sjá til þess að krafist sé að þessir aðilar veiti upplýsingar, í viðbót við upplýsingar um lagalegan eiganda þeirra, til tilkynningarskyldra aðila um raunverulegan eiganda þegar tilkynningarskyldir aðilar gera ráðstafanir hvað varðar könnun á áreiðanleika upplýsinga um viðskiptamenn í samræmi við II. kafla.

2. Aðildarríki skulu krefjast þess að lögbær yfirvöld og skrifstofur fjármálagreininga lögreglu fái upplýsingarnar sem um getur í 1. mgr. tímanlega.
3. Aðildarríki skulu sjá til þess að upplýsingarnar sem um getur í 1. mgr. séu geymdar á miðlægri skrá í hverju aðildarríki, t.d. verslanaskrá, fyrirtækjaskrá eins og um getur í 3. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/101/EB ⁽¹⁾, eða opinberri skrá. Aðildarríki skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um einkenni þessarar landsbundnu tilhögunar. Heimilt er að safna upplýsingum um raunverulegt eignarhald í því gagnasafni í samræmi við landsbundin kerfi.
4. Aðildarríki skulu krefjast þess að upplýsingarnar, sem geymdar eru í miðlægu skránni sem um getur í 3. mgr., séu nákvæmar og í gildi.
5. Aðildarríki skulu sjá til þess að upplýsingarnar um raunverulegt eignarhald séu aðgengilegar í öllum tilvikum til handa:
 - a) lögbærum yfirvöldum og skrifstofum fjármálagreininga lögreglu, án allra takmarkana,
 - b) tilkynningarskyldum aðilum, innan ramma könnunar á áreiðanleika upplýsinga um viðskiptamenn í samræmi við II. kafla,
 - c) hverjum einstaklingi eða stofnun sem getur sýnt fram á lögmæta hagsmuni.

Einstaklingarnir eða stofnanirnar, sem um getur í c-lið, skulu a.m.k. fá aðgang að nafni raunverulegs eiganda, fæðingarmánuði og -ári, þjóðerni og aðseturslandi og einnig eðli og umfangi hagsmuna raunverulega eigandans.

Að því er þessa málsgrein varðar skal aðgangur að upplýsingunum um raunverulegt eignarhald vera í samræmi við reglur um persónuvernd og geta verið með fyrirvara um skráningu á Netinu og greiðslu þóknunar. Innheimt gjöld fyrir upplýsingarnar skulu ekki vera hærrí en sem nemur umsýslukostnaðinum.

6. Miðlæga skráin sem um getur í 3. mgr. skal tryggja lögbærum yfirvöldum og skrifstofum fjármálagreininga lögreglu tímanlegan og óhindraðan aðgang án þess að hlutaðeigandi einingu sé gert viðvart. Með henni skal einnig leyfa tilkynningarskyldum aðilum aðgang á réttum tíma þegar gerðar eru ráðstafanir hvað varðar könnun á áreiðanleika upplýsinga um viðskiptamenn.
7. Aðildarríki skulu sjá til þess að lögbær yfirvöld og skrifstofur fjármálagreininga lögreglu geti útvegað lögbærum yfirvöldum og skrifstofum fjármálagreininga lögreglu í öðrum aðildarríkjum tímanlega upplýsingarnar sem um getur í 1. og 3. mgr.
8. Aðildarríki skulu krefjast þess að tilkynningarskyldir aðilar reiði sig ekki alfarið á miðlægu skrána, sem um getur í 3. mgr., til að uppfylla kröfur hvað varðar könnun á áreiðanleika upplýsinga um viðskiptamenn í samræmi við II. kafla. Beita skal nálgun sem byggð er á áhættumati til að uppfylla þessar kröfur.
9. Aðildarríki geta veitt undanþágu frá aðgangi, sem um getur í b- og c-lið 5. mgr., að upplýsingunum um raunverulegan eiganda, að fullu eða að hluta og í hverju tilviki fyrir sig, þegar slíkur aðgangur myndi gera raunverulegan eiganda berskjaldaðan gagnvart áhættu af svikum, mannráni, fjárkúgun, ofbeldi eða ógnunum, eða þegar raunverulegur eigandi er undir lögaldri eða ólöggráða með öðrum hætti. Undanþágur sem veittar eru samkvæmt þessari málsgrein skulu ekki eiga við um lána- og fjármálastofnanir og tilkynningarskylda aðila sem um getur í b-lið 3. liðar 1. mgr. 2. gr. og eru opinberir embættismenn.
10. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 26. júní 2019, leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið þar sem metin eru skilyrði og tækniforskriftir og verkferla til að tryggja örugga og skilvirka samtengingu miðlægu skrána sem um getur í 3. mgr. miðlæga evrópska vettvangsins sem komið var á fót með 1. mgr. 4. gr. a í tilskipun 2009/101/EB. Skýrslunni skal fylgja tillaga að nýrri löggjöf, ef nauðsyn krefur.

31. gr.

1. Aðildarríki skulu krefjast þess að fjárvörsluaðilar sjóðs, sem stýrt er samkvæmt lögum þeirra, útvegi og varðveiti nægjanlegar, nákvæmar og uppfærðar upplýsingar um raunverulegt eignarhald að því er sjóðinn varðar. Þær upplýsingar skulu innihalda auðkenni:
 - a) stofnandans,
 - b) fjárvörsluaðilans,
 - c) vörslumann (ef við á),

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/101/EB frá 16. september 2009 um samræmingu verndarráðstafana sem ætlað er að vera jafngildar og aðildarríki krefjast af félögum í skilningi annarrar málsgreinar 48. gr. sáttmálans, til að vernda hagsmuni félagsmanna og þriðju aðila (Stjtuð. ESB L 258, 1.10.2009, bls. 11).

d) réttthafa eða flokks réttthafa og

e) sérhvers annars einstaklings sem fer með raunveruleg yfirráð yfir sjóðnum.

2. Aðildarríki skulu sjá til þess að fjárvörsluaðilar greini frá stöðu sinni og veiti tilkynningarskyldum aðilum upplýsingarnar sem um getur í 1. mgr. tímanlega ef fjárvörsluaðilinn tekur upp viðskiptatengsl, sem fjárvörsluaðili, eða framkvæmir tilfallandi viðskipti sem eru yfir viðmiðunarmörkunum sem sett eru fram í b-, c- og d-lið 11. gr.

3. Aðildarríki skulu krefjast þess að lögbær yfirvöld og skrifstofur fjármálagreininga lögreglu fái upplýsingarnar sem um getur í 1. mgr. tímanlega.

4. Aðildarríki skulu krefjast þess að upplýsingarnar sem um getur í 1. mgr. séu geymdar í miðlægri skrá þegar sjóðurinn veldur skattalegum áhrifum. Miðlæga skráin skal tryggja lögbærum yfirvöldum og skrifstofum fjármálagreininga lögreglu óhindraðan aðgang á réttum tíma, án þess að hlutaðeigandi aðilum að sjóðnum sé gert viðvart. Með henni er einnig heimilt að veita tilkynningarskyldum aðilum aðgang á réttum tíma, innan ramma könnunar á áreiðanleika upplýsinga um viðskiptamenn, í samræmi við II. kafla, Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um einkenni þessarar landsbundnu tilhögunar.

5. Aðildarríki skulu krefjast þess að upplýsingarnar, sem geymdar eru í miðlægu skránni er um getur í 4. mgr., séu fullnægjandi, nákvæmar og uppfærðar.

6. Aðildarríki skulu sjá til þess að tilkynningarskyldir aðilar reiði sig ekki eingöngu á miðlægu skrána sem um getur í 4. mgr. til að uppfylla kröfur hvað varðar könnun á áreiðanleika upplýsinga um viðskiptamenn eins og mælt er fyrir um í II. kafla. Beita skal nálgun sem byggð er á áhættumati til að uppfylla þessar kröfur.

7. Aðildarríki skulu sjá til þess að lögbær yfirvöld og skrifstofur fjármálagreininga lögreglu geti útvegað lögbærum yfirvöldum og skrifstofum fjármálagreininga lögreglu í öðrum aðildarríkjum tímanlega upplýsingarnar sem um getur í 1. og 4. mgr.

8. Aðildarríki skulu sjá til þess að ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari grein, gildi um aðrar gerðir lagalegs fyrirkomulags með uppbyggingu eða starfssvið sem svipar til sjóða.

9. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 26. júní 2019, leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið þar sem metin eru skilyrði, tækniforskriftir og verkferlar til að tryggja örugga og skilvirka samtengingu miðlægu skrána. Skýrslunni skal fylgja tillaga að nýrri löggjöf, eftir því sem við á.

IV. KAFLI

KVAÐIR UM SKÝRSLUGJÖF

1. ÞÁTTUR

Almenn ákvæði

32. gr.

1. Sérhvert aðildarríki skal setja á stofn skrifstofu fjármálagreininga lögreglu til að koma í veg fyrir, greina og berjast með skilvirkum hætti gegn peningþvætti og fjármögnun hryðjuverka.

2. Sérhvert aðildarríki skal tilkynna framkvæmdastjórninni skriflega um nafn og heimilisfang skrifstofu fjármálagreininga lögreglu.

3. Sérhver skrifstofa fjármálagreininga lögreglu skal vera rekstrarlega sjálfstæð og óháð sem merkir að hún skal hafa vald og getu til að sinna verkefnum sínum óhindrað, þ.m.t. að geta tekið óháðar ákvarðanir um að greina, fara fram á og miðla tilteknum upplýsingum. Skrifstofa fjármálagreininga lögreglu, sem miðlæg, landsbundin skrifstofa, skal bera ábyrgð á að taka við og greina skýrslur um grunsamleg viðskipti og aðrar upplýsingar sem skipta máli fyrir peningþvætti, tengd frumbrot eða fjármögnun hryðjuverka. Skrifstofa fjármálagreininga lögreglu skal bera ábyrgð á miðlun niðurstaðna á greiningum sínum og öllum viðkomandi viðbótarupplýsingum til lögbærra yfirvalda þegar ástæða er til grunsemda um peningþvætti, tengd frumbrot eða fjármögnun hryðjuverka. Hún skal geta fengið viðbótarupplýsingar frá tilkynningarskyldum aðilum.

Aðildarríki skulu veita skrifstofum fjármálagreininga lögreglu hjá sér nægjanlegt fjármagn, mannauð og tækni til að þær geti sinnt störfum sínum.

4. Aðildarríki skulu sjá til þess að skrifstofur fjármálagreininga lögreglu hafi aðgang, í tæka tíð, beint eða óbeint að þeim upplýsingum um fjárhag, stjórnýslu og framkvæmd laga sem þær þurfa á að halda til að rækja skyldur sínar til fulls. Skrifstofur fjármálagreininga lögreglu skulu geta brugðist við beiðnum lögbærra yfirvalda í viðkomandi aðildarríkjum um upplýsingar þegar slíkar beiðnir liggja að baki áhyggjum sem varða peningaþvætti, tengd frumbrot eða fjármögnun hryðjuverka. Ákvörðunin um að framkvæma greiningu eða miðlun upplýsinga skal vera hjá skrifstofu fjármálagreininga lögreglu.
5. Skrifstofu fjármálagreininga lögreglu skal ekki bera nein skylda til að fara að kröfunni um upplýsingar þegar hlutlægar ástæður eru til að ætla að tilhögun slíkrar upplýsingamiðlunar hefði neikvæð áhrif á áframhaldandi rannsóknir eða greiningar eða, í undantekningartilvikum, þegar birting upplýsinganna samræmdist augljóslega ekki lögmætum hagsmunum einstaklings eða lögaðila eða skipti ekki máli með tilliti til í hvaða tilgangi þeirra var óskað.
6. Aðildarríki skulu fara fram á að lögbær yfirvöld veiti skrifstofu fjármálagreininga lögreglu endurgjöf um notkun upplýsinganna sem veittar voru í samræmi við þessa grein og um niðurstöðu þeirra rannsókna eða skoðana sem gerðar voru á grundvelli þeirra upplýsinga.
7. Aðildarríki skulu sjá til þess að skrifstofa fjármálagreininga lögreglu sé valdefld til að grípa beint eða óbeint til skjótra aðgerða, þegar grunur leikur á að viðskipti tengist peningaþvætti eða fjármögnun hryðjuverka, ógilda eða neita að veita samþykki fyrir yfirstandandi viðskiptum til að greina viðskiptin, staðfesta grun og miðla niðurstöðum greiningarinnar til lögbærra yfirvalda. Skrifstofa fjármálagreininga lögreglu skal valdefld til að grípa beint eða óbeint til slíkra aðgerða að kröfu skrifstofu fjármálagreininga lögreglu í öðru aðildarríki þau tímabil og samkvæmt þeim skilyrðum sem tilgreind eru í landslögum skrifstofu fjármálagreininga lögreglu sem veitir kröfunni viðtöku.
8. Greining skrifstofu fjármálagreininga lögreglu skal samanstanda af eftirfarandi:
 - a) aðgerðagreiningu þar sem áhersla er lögð á einstök tilvik og tiltekin markmið eða á viðeigandi valdar upplýsingar, með hliðsjón af gerð og magni upplýsingagjafar sem tekið er við og fyrirhugaðri notkun upplýsinganna eftir miðlun þeirra og
 - b) stefnumiðaðri greiningu sem fjallar um þróun og mynstur í peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka.

33. gr.

1. Aðildarríki skulu fara fram á við tilkynningarskylda aðila og, eftir atvikum, framkvæmdastjóra þeirra og starfsmenn að þeir hafi með sér gott og náið samstarf við að:
 - a) upplýsa skrifstofu fjármálagreininga lögreglu, þ.m.t. með skýrslugjöf að eigin frumkvæði, þegar tilkynningarskyldir aðilar vita, þá grunar eða þeir hafa gildar ástæður til að gruna að sjóðir, án tillits til umræddrar fjárhæðar, séu afrakstur brotastarfsemi eða tengist fjármögnun hryðjuverka og með því að bregðast skjótt við beiðnum skrifstofunnar um viðbótarupplýsingar í slíkum tilvikum og
 - b) láta skrifstofu fjármálagreininga lögreglu beint eða óbeint í té, að beiðni hennar, allar nauðsynlegar upplýsingar í samræmi við málsmeðferðina í gildandi lögum.

Tilkynna skal um öll grunsamleg viðskipti, þ.m.t. tilraunir til viðskipta.

2. Einstaklingurinn, sem tilnefndur er í samræmi við a-lið 4. mgr. 8. gr., skal senda upplýsingarnar sem um getur í fyrstu málsgrein þessarar greinar til skrifstofu fjármálagreininga lögreglu í aðildarríkinu þar sem tilkynningarskyldi aðilinn sem sendi upplýsingarnar hefur staðfestu.

34. gr.

1. Aðildarríkjum er heimilt, þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. 33. gr. og þegar um er að ræða tilkynningarskylda aðila sem um getur í a-, b- og d-undirlið 3. liðar 1. mgr. 2. gr., að tilgreina viðeigandi sjálfseftirlitsstofnun hlutaðeigandi starfsgreinar sem það yfirvald sem skal fá upplýsingarnar sem um getur í 1. mgr. 33. gr.

Með fyrirvara um 2. mgr. skal tilgreind sjálfseftirlitsstofnun, í tilvikum sem um getur í fyrstu undirgrein þessarar greinar, áframsenda upplýsingarnar til skrifstofu fjármálagreininga lögreglu þegar í stað og í heild sinni.

2. Aðildarríki skulu ekki beita kröfunum sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 33. gr. gagnvart lögbókendum, öðrum óháðum lögfræðingum, endurskoðendum, löggiltum bókurum og skattaráðgjöfum strangt, nema að því marki að slík undanþága tengist upplýsingum sem þeir fá frá skjólstæðingi eða sem varða skjólstæðing þeirra, þegar þeir ganga úr skugga um lagalega stöðu skjólstæðings eða verja eða flytja mál þess skjólstæðings við eða varðandi málaferli, þ.m.t. að veita ráðgjöf um að hefja eða komast hjá slíkum málaferlum, hvort sem upplýsinganna er aflað áður en slík málaferli hefjast, meðan þau standa yfir eða eftir að þeim lýkur.

35. gr.

1. Aðildarríki skulu fara fram á það við tilkynningarskylda aðila að þeir framkvæmi ekki viðskipti sem þeir vita eða grunar að tengist ávinningi af brotastarfsemi eða fjármögnun hryðjuverka, þar til þeir hafa lokið nauðsynlegum aðgerðum í samræmi við a-lið fyrstu undirgreinar 1. mgr. 33. gr. og hafa farið að öllum frekari, tilgreindum fyrirmælum skrifstofu fjármálagreininga lögreglu eða lögbærra yfirvalda í samræmi við lög viðkomandi aðildarríkis.

2. Viðkomandi tilkynningarskyldir aðilar skulu upplýsa skrifstofu fjármálagreininga lögreglu án tafar þegar ómögulegt er að láta vera að framkvæma viðskiptin sem um getur í fyrstu málsgrein eða þegar líklegt er að framkvæmd þeirra komi í veg fyrir að hægt sé að hafa uppi á þeim sem raunverulega hagnast á grunsamlegum viðskiptum.

36. gr.

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að ef lögbær yfirvöld, sem um getur í 48. gr., greina tilvik sem gætu tengst peningabætti eða fjármögnun hryðjuverka við eftirlit hjá tilkynningarskyldum aðilum sem þessi tilskipun tekur til eða á annan hátt skuli þau samstundis gera skrifstofu fjármálagreininga lögreglu viðvart.

2. Aðildarríki skulu tryggja að stofnanir, sem hafa heimild samkvæmt lögum til að annast eftirlit með verðbréfa-, gjaldeyris- og afleiðumörkuðum, tilkynni skrifstofu fjármálagreininga lögreglu þegar þau greina tilvik sem gætu tengst peningabætti eða fjármögnun hryðjuverka.

37. gr.

Birti tilkynningarskyldur aðili, eða starfsmaður eða framkvæmdastjóri slíks aðila, í samræmi við 33. og 34. gr., upplýsingar í góðri trú er það ekki brot á neinum takmörkunum á birtingu upplýsinga sem komið er á með samningi eða laga-, eftirlits- eða stjórnsluákvæðum og skal ekki leiða til neins konar bótaábyrgðar tilkynningarskylds aðila eða framkvæmdastjóra eða starfsmanna hans, jafnvel við aðstæður þar sem þeir gerðu sér ekki fulla grein fyrir undirliggjandi brotastarfsemi og án tillits til þess hvort ólöglegt athæfi átti sér raunverulega stað.

38. gr.

Aðildarríki skulu sjá til þess að einstaklingar, þ.m.t. starfsmenn og fulltrúar tilkynningarskylds aðila, sem tilkynna um grunsemdir um peningabætti eða fjármögnun hryðjuverka innan einingarinnar eða til skrifstofu fjármálagreininga lögreglu, séu verndaðir gegn hótunum eða fjandsamlegum aðgerðum, einkum gegn neikvæðum aðgerðum eða aðgerðum sem mismuna á grundvelli starfs.

2. ÞÁTTUR

Bann við upplýsingagjöf

39. gr.

1. Tilkynningarskyldir aðilar, framkvæmdastjórar þeirra og starfsmenn skulu ekki veita upplýsingar til viðkomandi viðskiptamanns eða þriðja aðila þess efnis að upplýsingar séu, muni verða eða hafi verið sendar í samræmi við 33. og 34. gr. eða að greining á peningabætti eða fjármögnun hryðjuverka standi yfir eða verði mögulega gerð.

2. Bannið, sem mælt er fyrir um í 1. mgr., skal ekki ná yfir upplýsingagjöf til lögbærra yfirvalda, þ.m.t. sjálfseftirlitsstofnana, eða upplýsingagjöf í því skyni að framfylgja lögum.

3. Bannið, sem mælt er fyrir um í 1. mgr., skal ekki koma í veg fyrir upplýsingagjöf milli lána- og fjármálastofnananna eða milli þessara stofnana og útibúa þeirra og dótturfélaga í meirihlutaeigu í þriðju löndum, að því tilskildu að þessi útibú og dótturfélög í meirihlutaeigu fari að fullu að stefnum og verkferlum á samstæðugrundvelli, þ.m.t. verkferlum um upplýsingaskipti innan samstæðunnar í samræmi við 45. gr. og að stefnur og verkferlar fullnægi kröfunum sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun.

4. Bannið, sem mælt er fyrir um í 1. mgr., skal ekki koma í veg fyrir upplýsingagjöf milli tilkynningarskyldra aðila, eins og um getur í a- og b-liðum 3. liðar 1. mgr. 2. gr., og aðila frá þriðju löndum sem gera kröfur sambærilegar þeim er mælt er fyrir um í þessari tilskipun og sinna starfsemi í grein sinni, hvort heldur sem starfsmenn eða ekki, innan sama lögaðila eða stærri stofnunar sem einstaklingurinn tilheyrir og deilir sameiginlegu eignarhaldi, stjórn eða eftirliti með því að farið sé að viðeigandi kröfum.

5. Að því er varðar tilkynningarskylda aðila, sem um getur í 1. lið, 2. lið, a- og b-liðum 3. liðar 1. mgr. 2. gr., í tilvikum sem varða sama viðskiptamann og sömu viðskipti sem fela í sér tvo eða fleiri tilkynningarskylda aðila skulu bannákvæðin, sem mælt er fyrir um í 1. mgr. þessarar greinar, ekki hindra upplýsingagjöf milli viðkomandi tilkynningarskylda aðila, að því tilskildu að þeir séu frá aðildarríki, eða aðilar í þriðja landi sem setur sambærilegar kröfur þeim sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun og að því tilskildu að þeir séu úr sömu starfsgrein og falli undir skyldur með tilliti til þagnarskyldu og verndar persónulegra upplýsinga.

6. Það skal ekki jafngilda upplýsingagjöf í skilningi 1. mgr. þessarar greinar þegar tilkynningarskyldir aðilar, sem um getur í a- og b-liðum 3. liðar 1. mgr. 2. gr., reyna að telja viðskiptamann ofan af því að taka þátt í ólöglegu athæfi.

V. KAFLI

PERSÓNUVERND, VARÐVEISLA SKRÁA OG TÖLFRÆÐILEG GÖGN

40. gr.

1. Aðildarríki skulu fara fram á við tilkynningarskylda aðila að þeir varðveiti eftirtalin gögn og upplýsingar í samræmi við landslög í þeim tilgangi að skrifstofa fjármálagreininga lögreglu eða önnur lögbær yfirvöld komi í veg fyrir, komi upp um og rannsaki hugsanlegt peningaþvætti eða fjármögnun hryðjuverka:

- a) þegar um er að ræða könnun á áreiðanleika upplýsinga um viðskiptamenn, afrit af skjölum og upplýsingum sem nauðsynlegar eru til að fara að kröfum um könnun á áreiðanleika upplýsinga um viðskiptamenn, sem mælt er fyrir um í II. kafla, í fimm ár frá því að viðskiptatengslum við viðskiptamann þeirra lýkur eða einstök viðskipti hafa átt sér stað,
- b) sönnunargögn og skrár yfir viðskipti sem samanstanda af frumritum skjala eða afritum sem eru tæk í dómsmálum samkvæmt gildandi landslögum og eru nauðsynleg til að auðkenna viðskipti í fimm ár frá því að viðskiptatengslum við viðskiptamann þeirra lýkur eða einstök viðskipti hafa átt sér stað.

Aðildarríki skulu sjá til þess, þegar varðveislutímabilinu sem um getur í fyrstu undirgrein lýkur, að tilkynningarskyldir aðilar eyði persónuupplýsingum, nema landslög kveði á um annað og skulu þau ákveða undir hvaða kringumstæðum tilkynningarskyldir aðilar geti eða skuli varðveita gögn áfram. Aðildarríkjum er heimilt að leyfa eða fara fram á frekari varðveislu eftir að hafa framkvæmt ítarlegt mat á nauðsyn og meðalhófi slíkrar frekari varðveislu og telja rök fyrir því að það sé nauðsynlegt til að koma í veg fyrir, afhjúpa eða rannsaka peningaþvætti eða fjármögnun hryðjuverka. Þetta frekara varðveislutímabil skal ekki vera lengra en fimm ár í viðbót.

2. Tilkynningarskylda aðilanum er heimilt, í samræmi við landslög, að varðveita þessar upplýsingar eða þessi gögn í fimm ár frá 25. júní 2015 þegar málarekstur, sem viðkemur því að hindra, afhjúpa, rannsaka eða saksækja vegna grunaðs peningaþvættis eða fjármögnunar hryðjuverka, er í biðstöðu í aðildarríki 25. júní 2015 og tilkynningarskyldur aðili býr yfir upplýsingum eða gögnum sem tengjast þessari biðstöðu hvað varðar málsmeðferð. Aðildarríki geta, með fyrirvara um innlendan refsirétt um sönnunargögn sem eiga við um áframhaldandi rannsókn sakamála og málarekstur, leyft eða farið fram á varðveislu slíkra upplýsinga eða gagna í fimm ára tímabil til viðbótar þegar nauðsyn og meðalhófi varðandi slíka frekari varðveislu hefur verið komið á til að hindra, afhjúpa, rannsaka eða saksækja vegna grunaðs peningaþvættis eða fjármögnunar hryðjuverka.

41. gr.

1. Vinnsla persónuupplýsinga samkvæmt þessari tilskipun er með fyrirvara um tilskipun 95/46/EB eins og hún er leidd í landslög. Persónuupplýsingar sem framkvæmdastjórnin eða evrópsku eftirlitsstofnanirnar vinna samkvæmt þessari tilskipun er með fyrirvara um reglugerð (EB) nr. 45/2001.

2. Tilkynningarskyldir aðilar skulu aðeins vinna persónuupplýsingar á grunni þessarar tilskipunar í þeim tilgangi að hindra peningabætti og fjármögnun hryðjuverka eins og um getur í 1. gr. og skulu ekki vinna þær frekar á hátt sem er ósamrýmanlegur þessum tilgangi. Vinnsla persónuupplýsinga á grunni þessarar tilskipunar í öðrum tilgangi, t.d. í viðskiptaskyni, er bönnuð.

3. Tilkynningarskyldir aðilar skulu veita nýjum viðskiptamönnum upplýsingarnar sem krafist er skv. 10. gr. tilskipunar 95/46/EB áður en stofnað er til viðskiptatengsla eða tilfallandi viðskipti eru framkvæmd. Þær upplýsingar skulu einkum innihalda almenna tilkynningu um lagalegar skuldbindingar tilkynningarskyldra aðila sem krafist er samkvæmt þessari tilskipun til að vinna persónuupplýsingar í þeim tilgangi að koma í veg fyrir peningabætti og fjármögnun hryðjuverka, eins og um getur í 1. gr. þessarar tilskipunar.

4. Aðildarríki skulu, þegar þau beita banni við birtingu upplýsinga sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 39. gr., samþykkja löggjafaráráðstafanir sem takmarka, að öllu leyti eða að hluta, rétt skráðs aðila til aðgangs að persónuupplýsingum sem viðkomandi varðar að því marki sem slíkar takmarkanir, að hluta eða öllu leyti, þýða nauðsynlegar og hóflegar ráðstafanir í lýðræðisþjóðfélagi, að teknu tilhlýðilegu tilliti til lögmætra hagsmuna viðkomandi einstaklinga til að:

- a) gera tilkynningarskylda aðilanum eða lögbærum landsyfirvöldum kleift að leysa verkefni sín af hendi á tilhlýðilegan hátt að því er varðar þessa tilskipun eða
- b) forðast að standa í vegi fyrir opinberum eða lagalegum fyrirspurnum, greiningum, rannsóknum eða verkferlum að því er varðar þessa tilskipun, og til að tryggja að hindrun, rannsókn og afhjúpun á peningabætti og fjármögnun hryðjuverka sé ekki stofnað í tvísýnu.

42. gr.

Aðildarríki skulu fara fram á við tilkynningarskylda aðila sína að þeir haldi úti kerfum sem gera þeim kleift að bregðast að fullu og hratt við fyrirspurnum frá skrifstofu fjármálagreininga lögreglu eða annarra yfirvalda, í samræmi við landslög, um það hvort þeir eigi í eða hafi átt í, á fimm ára tímabili áður en fyrirspurnin var gerð, viðskiptatengslum við tiltekna einstaklinga og um eðli þeirra tengsla, eftir öruggum leiðum og á þann hátt að fullur trúnaður sé tryggður hvað fyrirspurnirnar varðar.

43. gr.

Vinnsla persónuupplýsinga á grunni þessarar tilskipunar, í þeim tilgangi að koma í veg fyrir peningabætti og fjármögnun hryðjuverka eins og um getur í 1. gr., skal teljast almannahagsmunir samkvæmt tilskipun 95/46/EB.

44. gr.

1. Aðildarríki skulu, í þeim tilgangi að taka þátt í undirbúningi áhættumats skv. 7. gr., sjá til þess að þau geti skoðað skilvirkni þessara kerfa til nota í baráttunni gegn peningabætti eða fjármögnun hryðjuverka með því að varðveita ítarlegar hagtölur um efni sem varðar skilvirkni slíkra kerfa.

2. Hagtölurnar sem um getur í 1. mgr. skulu innihalda:

- a) gögn sem mæla stærð og mikilvægi mismunandi sviða sem eru innan gildissviðs þessarar tilskipunar, þ.m.t. fjölda eininga og einstaklinga og efnahagslegt mikilvægi hvers geira,
- b) gögn sem mæla skýrslugjöf, rannsókn og réttarfarsáfangi hinna landsbundnu reglna baráttunnar gegn peningabætti og fjármögnun hryðjuverka, þ.m.t. fjölda skýrslna um grunsamleg viðskipti sem gerðar eru fyrir skrifstofu fjármálagreininga lögreglu, eftirfylgni með þessum skýrslum og fjölda mála sem tekin eru til rannsókna á ársgrundvelli, fjölda einstaklinga sem sóttir eru til saka, fjölda einstaklinga sem sakfelldir eru fyrir brot sem varða peningabætti eða fjármögnun hryðjuverka, gerðir frumbrota þar sem slíkar upplýsingar eru aðgengilegar og verðgildi eigna, sem hafa verið frýstar, hald lagt á eða gerðar upptækar, í evrum.
- c) gögn sem, ef aðgengileg, tilgreina fjölda og hundraðshluta skýrslna sem leiða til frekari rannsókna ásamt ársskýrslu til tilkynningarskyldra aðila með nánari lýsingu á notagildi og eftirfylgni skýrslnanna sem þær lögðu fram,
- d) gögn um fjölda beiðna um upplýsingar yfir landamæri sem skrifstofa fjármálagreininga lögreglu útbjó, veitti viðtöku, hafnaði eða svaraði að fullu eða að hluta.

3. Aðildarríki skulu sjá til þess að vandlega endurskoðuð útgáfa tölfraeðigagna þeirra verði birt.

4. Aðildarríki skulu afhenda framkvæmdastjórninni hagtölurnar sem um getur í 2. mgr.

VI. KAFLI

STEFNUR, VERKFERLAR OG EFTIRLIT

1. ÞÁTTUR

Innra verklag, þjálfun og endurgjöf

45. gr.

1. Aðildarríki skulu fara fram á við tilkynningarskylda aðila innan samstæðu að þeir innleiði stefnur og verkferla á samstæðugrundvelli, þ.m.t. stefnur um persónuvernd og stefnur og verkferlar um upplýsingaskipti innan samstæðunnar hvað varðar baráttu gegn peningabætti og fjármögnun hryðjuverka. Þessar stefnur og verkferlar skulu innleidd með skilvirkum hætti innan útibúa og dótturfélaga í meirihlutaeigu í aðildarríkjum og þriðju löndum.

2. Aðildarríki skulu fara fram á við tilkynningarskylda aðila sem starfrækja stofnanir í öðru aðildarríki að þeir tryggja að þessar stofnanir virði ákvæði landslaga þess aðildarríkis sem leiða þessa tilskipun í lög.

3. Aðildarríki skulu sjá til þess, þegar tilkynningarskyldir aðilar eru með útibú eða dótturfélög í meirihlutaeigu í þriðju löndum þar sem lágmarkskröfur um baráttu gegn peningabætti og fjármögnun hryðjuverka eru vægari en í aðildarríkinu, að útibú þeirra og dótturfélög í meirihlutaeigu í þriðja landinu innleiði kröfur aðildarríkisins, þ.m.t. persónuvernd, að því marki sem lög þriðja landsins leyfa.

4. Aðildarríkin og evrópsku eftirlitsstofnanirnar skulu upplýsa hver aðra um tilvik þar sem lög þriðja lands leyfa ekki innleiðingu stefna og verkferla sem krafist er skv. 1. mgr. Í þessum tilvikum má grípa til samræmingaraðgerða til að leita lausnar.

5. Aðildarríki skulu fara fram á, þegar lög þriðja lands leyfa ekki innleiðingu þeirra stefna og verkferla sem krafist er skv. 1. mgr., að tilkynningarskyldir aðilar tryggja að útibú og dótturfélög í meirihlutaeigu í því þriðja landi geri viðbótarráðstafanir til að bregðast við hættu á peningabætti eða fjármögnun hryðjuverka á skilvirkan hátt og upplýsi lögbær yfirvöld í heimaaðildarríki sínu um það. Lögbær yfirvöld heimaaðildarríkisins skulu, þegar viðbótarráðstafanirnar eru ekki nægjanlegar, beita frekari eftirlitsráðstöfunum, þ.m.t. kröfu um að samstæðan komi ekki á fót viðskiptatengslum eða að hún felli viðskiptatengsl úr gildi og framkvæmi ekki viðskipti og, þegar nauðsyn krefur, óski eftir að samstæðan hætti starfsemi sinni í þriðja landinu.

6. Evrópsku eftirlitsstofnanirnar skulu þróa frumvarp að tæknilegum eftirlitsstöðlum og tilgreina gerð viðbótarráðstafana sem um getur í 5. mgr. og lágmarksáðgerðir sem lána- og fjármálastofnanir skulu grípa til ef lög þriðja lands leyfa ekki innleiðingu ráðstafananna sem krafist er skv. 1. og 3. mgr.

Evrópsku eftirlitsstofnanirnar skulu leggja fyrir framkvæmdastjórnina frumvarp að tæknilegum eftirlitsstöðlum, sem um getur í fyrstu undirgrein, eigi síðar en 26. desember 2016.

7. Framkvæmdastjórninni er veitt valdheimild til að samþykka tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í 6. mgr. þessarar greinar í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, (ESB) nr. 1094/2010 og (ESB) nr. 1095/2010.

8. Aðildarríki skulu tryggja að leyfð séu upplýsingaskipti innan samstæðunnar. Miðla skal upplýsingum, sem tilkynntar eru skrifstofu fjármálagreininga lögreglu um grunsemdir um að sjóðir séu afrakstur brotastarfsemi eða tengist fjármögnun hryðjuverka, innan samstæðunnar nema skrifstofa fjármálagreininga lögreglu gefi fyrirmæli um annað.

9. Aðildarríki geta krafist útgefendur rafeyris, eins og þeir eru skilgreindir í 3. lið 2. gr. tilskipunar 2009/110/EB, og greiðsluþjónustuveitendur, eins og þeir eru skilgreindir í 9. lið 4. gr. tilskipunar 2007/64/EB, með staðfestu á yfirráðasvæði þeirra á öðru formi en útibú og með aðalskrifstofu í öðru aðildarríki, um að útnefna aðaltengilið á yfirráðasvæði þeirra til að tryggja, fyrir hönd stofnunarinnar sem útnefnir hann, að farið sé að reglum baráttunnar gegn peningabætti og fjármögnun hryðjuverka og auðveldað lögbærum yfirvöldum eftirlit, þ.m.t. með því að veita lögbærum yfirvöldum gögn og upplýsingar sé þess óskað.

10. Evrópsku eftirlitsstofnanirnar skulu semja frumvarp að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að ákvarða viðmiðanir um við hvaða aðstæður sé við hæfi að útnefna aðaltengilið skv. 9. mgr. og hvaða starfsemi aðaltengiliðirnir ætti að hafa með höndum.

Evrópsku eftirlitsstofnanirnar skulu leggja fyrir framkvæmdastjórnina frumvarp að tæknilegum eftirlitsstöðlum, sem um getur í fyrstu undirgrein, eigi síðar en 26. júní 2017.

11. Framkvæmdastjórninni er veitt valdheimild til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í 10. mgr. þessarar greinar í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, (ESB) nr. 1094/2010 og (ESB) nr. 1095/2010.

46. gr.

1. Aðildarríki skulu krefja tilkynningarskylda aðila um að gera ráðstafanir í réttu hlutfalli við áhættu þeirra, eðli og stærð til að starfsmenn þeirra átti sig á ákvæðunum sem samþykkt eru samkvæmt þessari tilskipun, þ.m.t. kröfur um viðeigandi persónuvernd.

Ráðstafanir þessar skulu fela í sér að viðkomandi starfsmenn fái sérstaka, stöðuga þjálfun sem auðveldi þeim að átta sig á því hvaða viðskipti gætu tengst peningþvætti eða fjármögnun hryðjuverka og að þeim sé kennt hvernig þeir skuli bregðast við í slíkum tilvikum.

Skyldur samkvæmt þessum þætti skulu, þegar einstaklingur, sem fellur undir einhvern flokkanna sem skráðir eru í 3. lið 1. mgr. 2. gr., stundar sérfræðistörf sín sem launamaður hjá lögaðila, eiga við um þann lögaðila en ekki um einstaklinginn.

2. Aðildarríki skulu sjá til þess að tilkynningarskyldir aðilar hafi aðgang að nýjustu upplýsingum um starfsemi þeirra sem þvætta peninga og fjármögnunaraðila hryðjuverka og um vísbendingar sem gera kleift að bera kennsl á grunsamleg viðskipti.

3. Aðildarríki skulu sjá til þess, eftir því verður við komið, að tilkynningarskyldir aðilar fái tímanlega svörun um skilvirkni og eftirfylgni við skýrslur um grunsemdir um peningþvætti og fjármögnun hryðjuverka.

4. Aðildarríki skulu eftir atvikum krefja tilkynningarskylda aðila um að tilgreina þann stjórnaranda sem ber ábyrgð á innleiðingu laga og stjórnsýslufyrirmæla sem nauðsynleg eru til að farið sé að þessari tilskipun.

2. ÞÁTTUR

Eftirlit

47. gr.

1. Aðildarríki skulu kveða á um að gjaldeyrisrískiptastöðvar, stöðvar til að innleysa ávísanir og þjónustuveitendur á sviði sjóða- og fyrirtækjaþjónustu fái leyfi eða séu skráðir og að settar séu reglur um veitendur þjónustu sem tengist fjárhættustarfsemi.

2. Aðildarríki skulu krefja lögbær yfirvöld um að tryggja að einstaklingar sem gegna stjórnunarstarfi í einingunum, sem um getur í 1. mgr. eða eru raunverulegir eigendur slíkra eininga, séu hæfir.

3. Aðildarríki skulu sjá til þess, að því er tekur til tilkynningarskyldu aðilanna sem um getur í a-, b- og d-lið 3. liðar 1. mgr. 2. gr. að lögbær yfirvöld grípi til nauðsynlegra aðgerða til að hindra að brotamenn, sem hafa hlotið dóm fyrir refsiverðan verknáð eða samstarfsmenn þeirra, gegni stjórnunarstarfi í eða séu raunverulegir eigendur þessara tilkynningarskyldu aðila.

48. gr.

1. Aðildarríki skulu krefja lögbær yfirvöld um að fylgjast með á skilvirkan hátt og gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að farið sé að þessari tilskipun.

2. Aðildarríki skulu sjá til þess að lögbær yfirvöld hafi nægilegar valdheimildir, þ.m.t. vald til að þvinga fram sérhverjar upplýsingar sem varða eftirlit með samræmi og að sinna eftirliti, ásamt því að hafa nægilegt fjármagn, mannauð og tækni til að sinna starfsemi sinni. Aðildarríki skulu sjá til þess að starfsfólk þessara yfirvalda gæti ávallt fyllstu fagmennsku, þ.m.t. hvað varðar trúnað og persónuvernd, það sé ráðvant og búi yfir viðunandi hæfni.

3. Lögbær yfirvöld skulu hafa yfir auknum eftirlitsheimildum að ráða þegar um er að ræða lánastofnanir, fjármálastofnanir og veitendur þjónustu, tengdri fjárhættustarfsemi.
4. Aðildarríki skulu sjá til þess að lögbær yfirvöld aðildarríkisins, þar sem tilkynningarskyldur aðili rekur stofnanir, hafi eftirlit með því að þessar stofnanir virði innlend ákvæði þess aðildarríkis til lögleiðingar á þessari tilskipun. Heimilt er að í slíku eftirliti felist, þegar í hlut eiga stofnanir, sem um getur í 9. mgr. 45. gr., að gera viðeigandi og hóflegar ráðstafanir til að ráða bót á alvarlegum misbrestum sem krefjast tafarlausra úrbóta. Ráðstafanir þessar skulu vera tímabundnar og þeim hætt þegar tekið hefur verið á misbrestum sem greinst hafa, þ.m.t. með hjálp eða í samvinnu við lögbær yfirvöld í heimaaðildarríki tilkynningarskyldra aðila, í samræmi við 2. mgr. 45. gr.
5. Aðildarríki skulu sjá til þess að lögbær yfirvöld aðildarríkisins, þar sem tilkynningarskyldi aðilinn rekur stofnanir, skuli starfa með lögbærum yfirvöldum aðildarríkisins þar sem tilkynningarskyldi aðilinn er með aðalskrifstofu til að tryggja skilvirkt eftirlit með kröfum þessarar tilskipunar.
6. Aðildarríki skulu sjá til þess að þegar lögbær yfirvöld beita nálgun sem byggð er á áhættumati:
 - a) geri þau sér ljósa grein fyrir áhættunni af peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka í aðildarríki þeirra,
 - b) hafi aðgang á vettvangi og utan vettvangs að öllum viðeigandi upplýsingum um tiltekna innlendir og alþjóðlegar áhættur í tengslum við viðskiptamenn, vörur og þjónustu tilkynningarskyldra aðila og
 - c) byggji tíðni og umfang eftirlits á vettvangi og utan vettvangs á áhættusniði tilkynningarskyldra aðila og á hættu á peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka í því aðildarríki.
7. Endurskoða skal mat á áhættulýsingu tilkynningarskyldra aðila hvað varðar peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka, þ.m.t. að ekki sé farið að tilskildum ákvæðum, bæði reglubundið og þegar mikilvægir atburðir eða þróun í stjórnun og starfsemi þeirra á sér stað.
8. Aðildarríki skulu sjá til þess að lögbær yfirvöld taki tillit til þess hversu mikið svigrúm tilkynningarskyldir aðilar fá og endurskoða með viðeigandi hætti áhættumatið sem býr að baki þessu svigrúmi og einnig í hvaða mæli innri stefnur, stýringar og verkferlar eru fullnægjandi og eru innleidd.
9. Aðildarríkjum er heimilt, þegar um er að ræða tilkynningarskylda aðila sem um getur í a-, b- og d-lið 3. liðar 1. mgr. 2. gr. og á grundvelli áhættumats, að leyfa sjálfseftirlitsstofnunum að sinna störfunum, sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, að því tilskildu að þessar sjálfseftirlitsstofnanir fari að 2. mgr. þessarar greinar.
10. Evrópsku eftirlitsstofnanirnar skulu, eigi síðar en 26. júní 2017, gefa út viðmiðunarreglur sem beint er til lögbærra yfirvalda í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, (ESB) nr. 1094/2010 og (ESB) nr. 1095/2010 um einkenni nálgunar sem byggð er á áhættumati hvað varðar eftirlit og ráðstafanir sem ber að gera þegar fram fer eftirlit á grundvelli áhættumats. Sérstakt tillit skal tekið til eðlis og stærðar fyrirtækisins og skal mæla fyrir um sértækar ráðstafanir eftir því sem við á og er hóflegt.

3. ÞÁTTUR

Samstarf

I. undirþáttur

Landsbundið samstarf

49. gr.

Aðildarríki skulu sjá til þess að stefnumótendur, skrifstofur fjármálagreininga lögreglu, eftirlitsaðilar og önnur lögbær yfirvöld, sem taka þátt í baráttu gegn peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka, búi yfir skilvirkum aðferðum sem gera þeim kleift að starfa saman og samræma þróun innanlands og innleiðingu stefna og aðgerða til að berjast gegn peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka, þ.m.t. í því skyni að uppfylla skuldbindingar sínar skv. 7. gr.

II. undirþáttur

Samstarf við evrópsku eftirlitsstofnanirnar

50. gr.

Lögbær yfirvöld skulu veita evrópsku eftirlitsstofnununum allar nauðsynlegar upplýsingar til að gera þeim kleift að sinna skyldum sínum samkvæmt þessari tilskipun.

III. undirþáttur

Samstarf á milli skrifstofa fjármálagreininga lögreglu og við framkvæmdastjórnina

51. gr.

Framkvæmdastjórnin getur veitt þá aðstoð sem þörf er á til að auðvelda samræmingu, þ.m.t. upplýsingaskipti milli skrifstofa fjármálagreininga lögreglu innan Sambandsins. Hún getur boðað reglulega til funda á vettvangi skrifstofa fjármálagreininga lögreglu ESB, þar sem fulltrúar skrifstofa fjármálagreininga lögreglu aðildarríkja eiga sæti, til að liðka fyrir samvinnu milli skrifstofanna, skiptast á skoðunum og veita ráð um álitamál varðandi framkvæmd sem skiptir máli fyrir skrifstofur fjármálagreininga lögreglu og einingar sem gefa skýrslur og einnig um mál sem tengjast samvinnu á borð við skilvirka samvinnu meðal skrifstofa fjármálagreininga lögreglu, auðkenningu grunsamlegra viðskipta sem ná yfir landamæri, stöðlun skýrslusniða gegnum FIU.net eða arftaka þess, sameiginlega greiningu á málum yfir landamæri og greiningu á horfum og þáttum sem skipta máli fyrir mat á áhættunni á peningþvætti og fjármögnun hryðjuverka á landsvísu og á yfirþjóðlegum vettvangi.

52. gr.

Aðildarríki skulu tryggja innbyrðis samvinnu skrifstofa fjármálagreininga lögreglu í eins miklum mæli og mögulegt er, án tillits til stofnanalegrar stöðu þeirra.

53. gr.

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að skrifstofur fjármálagreininga lögreglu skiptist á, að eigin frumkvæði eða samkvæmt beiðni, öllum upplýsingum sem kunna að varða vinnslu skrifstofa fjármálagreininga lögreglu eða greiningu upplýsinga í tengslum við peningþvætti eða fjármögnun hryðjuverka og hlutaðeigandi einstaklinga eða lögaðila, jafnvel þótt tegund viðkomandi frumbrota sé ekki auðkennd þegar skiptin eiga sér stað.

Beiðni skal innihalda viðeigandi staðreyndir, bakgrunnsupplýsingar, ástæður fyrir beiðninni og hvernig nota á umbeðnar upplýsingar. Nota má mismunandi tilhögun upplýsingaskipta ef skrifstofur fjármálagreininga lögreglu koma sér saman um það, einkum að því er varðar skipti gegnum FIU.net eða arftaka þess.

Skrifstofa fjármálagreininga lögreglu skal, þegar henni berst skýrsla, í samræmi við a-lið fyrstu undirgreinar 1. mgr. 33. gr., sem viðkemur öðru aðildarríki, þegar í stað senda hana áfram til skrifstofu fjármálagreininga lögreglu þess aðildarríkis.

2. Aðildarríki skulu sjá til þess að skrifstofa fjármálagreininga lögreglu, sem beiðninni er beint til, sé skylt að nota allar þær valdheimildir sem hún hefur og myndi að öllu jöfnu beita innanlands til að taka við upplýsingum og greina þær, þegar hún svarar beiðni frá annarri skrifstofu fjármálagreininga lögreglu um upplýsingar eins og um getur í 1. mgr. Skrifstofa fjármálagreininga lögreglu sem beiðninni er beint til skal svara tímanlega.

Þegar skrifstofa fjármálagreininga lögreglu reynir að fá viðbótarupplýsingar frá tilkynningarskyldum aðila með staðfestu í öðru aðildarríki sem starfar á yfirráðasvæði hennar skal beina beiðninni til skrifstofu fjármálagreininga lögreglu í aðildarríkinu þar sem tilkynningarskyldi aðilinn hefur staðfestu. Skrifstofa fjármálagreininga lögreglu skal senda beiðnir og svör án tafar.

3. Aðeins í undantekningartilvikum getur skrifstofa fjármálagreininga lögreglu neitað upplýsingaskiptum, þegar skiptin kynnu að ganga gegn grundvallarreglum landslaga hennar. Undantekningar þessar skulu tilgreindar á þann hátt að komið sé í veg fyrir misnotkun og ástæðulausar takmarkanir á frjálsum upplýsingaskiptum í greiningarskyni.

54. gr.

Nota skal upplýsingar og skjöl, sem veitt er viðtaka skv. 52. og 53. gr., til að ljúka verkefnum skrifstofu fjármálagreininga lögreglu, eins og mælt er fyrir um í þessari tilskipun. Þegar skipst er á upplýsingum og skjölum skv. 52. og 53. gr. getur skrifstofa fjármálagreininga lögreglu sem annast sendinguna sett takmarkanir og skilyrði fyrir notkun þeirra upplýsinga. Skrifstofa fjármálagreininga lögreglu sem tekur við sendingunni skal hlíta þessum takmörkunum og skilyrðum.

55. gr.

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að upplýsingaskiptin skv. 52. og 53. gr. séu aðeins notuð í þeim tilgangi sem þeirra var óskað eða þau veitt og öll miðlun þeirra upplýsinga af hálfu skrifstofu fjármálagreininga lögreglu, sem tekur við sendingunni, til annars yfirvalds, stofnunar eða deildar, eða öll notkun þessara upplýsinga í öðrum tilgangi en upphaflega var samþykktur, sé gerð með fyrirvara um fyrirframsamþykki skrifstofu fjármálagreininga lögreglu sem veitir upplýsingarnar.

2. Aðildarríki skulu sjá til þess að fyrirframsamþykki skrifstofu fjármálagreininga lögreglu, sem beiðni er beint til, um að miðla upplýsingunum til lögbærra yfirvalda sé veitt án tafar og að því marki sem mögulegt er. Skrifstofa fjármálagreininga lögreglu, sem beiðni er beint til, skal ekki neita að samþykkja slíka miðlun nema hún falli utan gildissviðs baráttu hennar gegn peningabætti og fjármögnun hryðjuverka, gæti skaðað rannsókn sakamáls, samræmist augljóslega ekki lögmætum hagsmunum einstaklings, lögaðila eða aðildarríkis skrifstofu fjármálagreininga lögreglu sem beiðni er beint til, eða væri á annan hátt ekki í samræmi við grundvallarreglur landslaga þess aðildarríkis. Rökstyðja skal allar slíkar synjanir um samþykki á viðeigandi hátt.

56. gr.

1. Aðildarríki skulu krefjast þess að skrifstofur fjármálagreininga lögreglu þeirra noti verndaðar boðskiptaleiðir sín á milli og hvetji til notkunar FIU.net eða arftaka þess.

2. Aðildarríki skulu sjá til þess, til að sinna störfum sínum eins og mælt er fyrir um í þessari tilskipun, að skrifstofur fjármálagreininga lögreglu þeirra starfi saman við beitingu nýjustu tækni í samræmi við landslög sín. Tækni þessi skal gera skrifstofum fjármálagreininga lögreglu kleift að bera gögn sín saman við gögn annarra skrifstofa fjármálagreininga lögreglu undir nafnleynd með því að tryggja fulla vernd persónuupplýsinga í þeim tilgangi að hafa uppi á einstaklingum sem er í þágu skrifstofunnar að fylgjast með í öðrum aðildarríkjum og auðkenna ágóða þeirra og sjóði.

57. gr.

Mismunandi skilgreiningar landslaga á skattalagabrotum skulu ekki koma í veg fyrir að skrifstofur fjármálagreininga lögreglu geti skipst á upplýsingum eða veitt annarri skrifstofu fjármálagreininga lögreglu aðstoð að því marki sem mögulegt er samkvæmt eigin landslögum.

*4. ÞÁTTUR**Viðurlög**58. gr.*

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að hægt sé að láta tilkynningarskylda aðila bera ábyrgð á brotum á ákvæðum landslaga sem leiða þessa tilskipun í lög í samræmi við þessa grein og 59.–61. gr. Öll viðurlög og ráðstafanir sem af þessu leiða skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brot og letjandi.

2. Aðildarríki skulu, með fyrirvara um rétt aðildarríkja til að ákvarða refsiviðurlög og beita þeim, mæla fyrir um reglur um stjórnsýsluviðurlög og ráðstafanir og tryggja að lögbær yfirvöld þeirra geti beitt slíkum viðurlögum og ráðstöfunum að því er varðar brot á ákvæðum landslaga sem leiða þessa tilskipun í lög og skulu tryggja að þeim sé beitt.

Aðildarríki geta ákveðið að mæla ekki fyrir um reglur um stjórnsýsluviðurlög eða ráðstafanir við brotum sem eru með fyrirvara um landsbundin hegningarlög. Í því tilviki skulu aðildarríki tilkynna framkvæmdastjórninni um viðkomandi hegningarlagaákvæði.

3. Aðildarríki skulu sjá til þess þegar skuldbindingar gilda um lögaðila og þegar um er að ræða brot á landsákvæðum sem lögleiða þessa tilskipun, sé hægt að beita stjórnarmenn og aðra lögaðila, sem samkvæmt landslögum bera ábyrgð á brotinu, viðurlögum og ráðstöfunum.
4. Aðildarríki skulu sjá til þess að lögbær yfirvöld hafi allar eftirlits- og rannsóknarheimildir sem þau þurfa til að gegna hlutverki sínu.
5. Lögbær yfirvöld skulu beita heimildum sínum til að leggja á stjórnsluviðurlög og ráðstafanir, í samræmi við þessa tilskipun og landslög, með einhverjum eftirfarandi hætti:
 - a) beint,
 - b) í samstarfi við önnur yfirvöld,
 - c) á eigin ábyrgð með framsali til þessara annarra yfirvalda,
 - d) með því að leita til dómsyfirvalda.

Lögbær yfirvöld skulu, við beitingu heimilda sinna til að beita stjórnsluviðurlögum og ráðstöfunum, hafa náðið samstarf til að tryggja að þessi stjórnsluviðurlög eða ráðstafanir beri tilætlaðan árangur og samræma aðgerðir sínar þegar tekið er á málum sem ná yfir landamæri.

59. gr.

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að þessi grein gildi a.m.k. um brot af hálfu tilkynningarskyldra aðila sem eru alvarleg, endurtekin, kerfisbundin eða sambland af þessu, á kröfum sem mælt er fyrir um í:
 - a) 10.–24. gr. (áreiðanleikakönnun),
 - b) 33., 34. og 35. gr. (skýrslugjöf um grunsamleg viðskipti),
 - c) 40. gr. (skráahald) og
 - d) 45. og 46. gr. (innra eftirlit).
2. Aðildarríki skulu sjá til þess að í tilvikum sem um getur í 1. mgr. innihaldi stjórnsluviðurlög og ráðstafanir, sem unnt er að beita, a.m.k. eftirfarandi:
 - a) opinbera yfirlýsingu sem auðkennir einstaklinginn eða lögaðilann og eðli brotsins,
 - b) skipun til einstaklingsins eða lögaðilans um að hætta framferðinu og endurtaka það ekki,
 - c) afturköllun eða frestun starfsleyfis þegar tilkynningarskyldur aðili fellur undir starfsleyfi,
 - d) tímabundið bann við að sérhver aðili, sem hefur stjórnunarskyldum að gegna hjá tilkynningarskyldum aðila eða einhver annar einstaklingur sem ber ábyrgð á brotinu, sinni stjórnunarstörfum hjá tilkynningarskyldum aðilum,
 - e) hámarks fjárhagsleg stjórnsluviðurlög sem eru a.m.k. tvöföld fjárhæð ávinningsins af brotinu þegar unnt er ákvarða þann ávinning, eða a.m.k. 1 000 000 evrur.
3. Aðildarríki skulu sjá til þess, með fyrirvara um e-lið 2. mgr., að þegar viðkomandi tilkynningarskyldur aðili er lána- eða fjármálastofnun megi einnig beita eftirfarandi viðurlögum:
 - a) þegar um er að ræða lögaðila, hámarks fjárhagslegum stjórnsluviðurlögum, sem eru að a.m.k. 5 000 000 evrur eða 10% af heildarveltu á ári samkvæmt síðustu tiltæku reikningsskilum sem samþykkt eru af stjórn, þegar tilkynningarskyldur aðili er móðurfélag eða dótturfélag móðurfélags sem krafa er gerð um að geri samstæðureikninga í samræmi við 22. gr. tilskipunar 2013/34/ESB, skal viðkomandi heildarvelta á ári vera heildarveltan á ári eða samsvarandi tegund tekna í samræmi við viðeigandi reikningsskilatilskipanir samkvæmt síðustu samstæðureikningsskilum sem stjórn endanlega móðurfélagsins hefur samþykkt,

b) þegar um er að ræða einstakling, hámarks fjárhagslegum stjórnsýsluviðurlögum sem eru a.m.k. 5 000 000 evrur eða, í aðildarríkjum sem ekki hafa evru sem gjaldmiðil, samsvarandi virði í gjaldmiðli þess 25. júní 2015.

4. Aðildarríki geta veitt lögbærum yfirvöldum heimild til að leggja á fleiri tegundir stjórnsýsluviðurlaga auk þeirra sem um getur í a- til d-lið 2. mgr. eða leggja á fjárhagsleg stjórnsýsluviðurlög umfram fjárhæðina sem um getur í e-lið 2. mgr. og í 3. mgr.

60. gr.

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að lögbær yfirvöld skuli birta ákvörðun, sem ekki er hægt að kæra, um álagningu stjórnsýsluviðurlaga eða -ráðstöfunar fyrir brot á ákvæðum landslaga til lögleiðingar á þessari tilskipun, á opinberu vefsetri sínu um leið og einstaklingurinn, sem viðurlögin eru gerð, hefur verið upplýstur um þá ákvörðun. Birtingin skal a.m.k. taka til upplýsinga um tegund og eðli brotsins og auðkennis einstaklingsins sem ber ábyrgðina. Aðildarríkjum skal ekki skylt að beita þessari undirgrein á ákvarðanir um ráðstafanir sem eru rannsóknarlegs eðlis.

Lögbær yfirvöld skulu, þegar birting auðkenna einstaklinga sem ábyrgðina bera, eins og um getur í fyrstu undirgrein eða þegar lögbær yfirvöld líta svo á að persónuupplýsingar um þessa einstaklinga séu ótilhlýðilegar eftir einstaklingsbundið mat hvað varðar meðalhóf á birtingu slíkra gagna eða þegar birting stofnar stöðugleika fjármálamarkaða eða yfirstandandi rannsókn í hættu:

- a) fresta birtingu ákvörðunarinnar um stjórnsýsluviðurlög eða -ráðstöfun þar til ástæður fyrir að birta ekki eru ekki lengur fyrir hendi,
- b) birta ákvörðunina um stjórnsýsluviðurlög eða -ráðstöfun undir nafnleynd og með þeim hætti sem er í samræmi við landslög, ef slík birting undir nafnleynd tryggir öfluga vernd viðkomandi persónuupplýsinga; ef um er að ræða ákvörðun um að birta stjórnsýsluviðurlög eða -ráðstöfun undir nafnleynd er hægt að fresta birtingu viðkomandi gagna í hæfilegan tíma ef fyrrsjáanlegt er að innan þess tíma verði ástæður fyrir birtingu undir nafnleynd ekki lengur fyrir hendi,
- c) alls ekki birta ákvörðunina um stjórnsýsluviðurlög eða -ráðstöfun þegar kostirnir sem eru settir fram í a- og b-lið eru taldir ófullnægjandi til að tryggja:
 - i. að stöðugleika fjármálamarkaða væri ekki stefnt í hættu eða
 - ii. að við birtingu ákvörðunarinnar sé gætt meðalhófs að því er varðar ráðstafanir sem teljast smávægilegar.

2. Lögbær yfirvöld skulu, þegar aðildarríki leyfa birtingu ákvarðana sem hægt er að kæra, einnig þegar í stað birta þær upplýsingar á opinberu vefsetri sínu og einnig allar síðari upplýsingar um útkomu slíkrar kæru. Þar að auki skal einnig birta hverja þá ákvörðun sem ógildir fyrri ákvörðun um stjórnsýsluviðurlög eða -ráðstöfun.

3. Lögbær yfirvöld skulu sjá til þess að sérhver birting í samræmi við þessa grein sé á opinberu vefsetri þeirra í a.m.k. fimm ár eftir birtingu. Persónuupplýsingar sem birtar eru skulu þó aðeins vera á opinberu vefsetri lögbæra yfirvaldsins þann tíma sem nauðsynlegur er í samræmi við gildandi reglur um persónuvernd.

4. Aðildarríki skulu sjá til þess að lögbær yfirvöld taki tillit til allra viðeigandi aðstæðna þegar ákvörðun er tekin um tegund og umfang stjórnsýsluviðurlaga eða -ráðstafana, þ.m.t. og eftir atvikum:

- a) hversu alvarlegt brotið er og hversu lengi það hefur viðgengist,
- b) umfang ábyrgðar einstaklingsins eða lögaðilans sem ber ábyrgð á brotinu,
- c) fjárhagslegur styrkur einstaklingsins eða lögaðilans sem ber ábyrgð, eins og t.d. er tilgreint með heildarveltu lögaðilans sem ber ábyrgð eða árstekjum einstaklingsins sem ber ábyrgð,
- d) ávinningur af broti einstaklings eða lögaðila sem ber ábyrgð, að því marki sem hægt er að ákvarða það,
- e) tap þriðju aðila sem stafar af brotinu, að svo miklu leyti sem hægt er að ákvarða það,

- f) umfang samstarfs einstaklingsins eða lögaðilans, sem ber ábyrgð á brotinu, við lögbæra yfirvaldið,
- g) fyrri brot einstaklingsins eða lögaðilans sem ber ábyrgð á brotinu.

5. Aðildarríki skulu sjá til þess að draga megi lögaðila til ábyrgðar fyrir brot sem um getur í 1. mgr. 59. gr. og framin eru í þeirra þágu af einstaklingi sem kemur fram á eigin vegum eða sem hluti af einingu innan þess lögaðila og gegnir stjórnunarstöðu innan lögaðilans á grundvelli hvers sem er af eftirtöldu:

- a) heimildar til að koma fram fyrir hönd lögaðilans,
- b) heimildar til að taka ákvarðanir fyrir hönd lögaðilans eða
- c) heimildar til að fara með stjórn mála innan lögaðilans.

6. Aðildarríki skulu einnig sjá til þess að draga megi lögaðila til ábyrgðar ef skortur á eftirliti eða umsjón af hálfu einstaklings, sem um getur í 5. mgr. þessarar greinar, hefur gert einstaklingi á vegum þess lögaðila kleift að fremja eitt þeirra brota sem um getur 1. mgr. 59. gr. í þágu hans.

61. gr.

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að lögbær yfirvöld komi á skilvirkri og áreiðanlegri tilhögun til að hvetja til skýrslugjafar til lögbærra yfirvalda um hugsanleg eða raunveruleg brot á landsákvæðum sem leiða þessa tilskipun í lög.
2. Tilhögunin, sem um getur í 1. mgr., skal að lágmarki fela í sér:
 - a) sértæka málsmeðferð fyrir viðtöku skýrslna um brot og eftirfylgni þeirra,
 - b) viðeigandi vernd fyrir starfsmenn eða einstaklinga í sambærilegri stöðu hjá tilkynningarskyldum aðila sem tilkynna um brot sem eru framin hjá tilkynningarskyldum aðila,
 - c) viðeigandi vernd fyrir sakborninginn,
 - d) vernd persónuupplýsinga, sem nær bæði til aðilans sem tilkynnir um brotin og einstaklingsins sem er grunaður um að bera ábyrgð á brotinu, í samræmi við meginreglurnar sem mælt er fyrir um í tilskipun 95/46/EB,
 - e) skýrar reglur sem tryggja að einstaklingurinn, sem tilkynnir um brot sem framin eru hjá tilkynningarskyldum aðila, eigi í öllum tilvikum vísan trúnað, nema landslög krefjist upplýsingagjafar með skírskotun til frekari rannsókna eða dómsmeðferðar í framhaldinu.
3. Aðildarríki skulu krefja tilkynningarskylda aðila um að búa yfir viðeigandi málsmeðferð fyrir starfsmenn sína eða einstaklinga í sambærilegri stöðu til að tilkynna um brot hjá honum gegnum tiltekna, sjálfstæða rás og undir nafnleynd, í hlutfalli við eðli og umfang viðkomandi tilkynningarskylds aðila.

62. gr.

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að lögbær yfirvöld þeirra upplýsi evrópsku eftirlitsstofnanirnar um öll stjórnsluviðurlög og -ráðstafanir sem lagðar eru á lána- og fjármálastofnanir í samræmi við 58. og 59. gr., þ.m.t. allar kærur í tengslum við þær og niðurstöður úr þeim.
2. Aðildarríki skulu sjá til þess að lögbær yfirvöld þeirra, í samræmi við landslög, gangi úr skugga um að viðkomandi sakfelling sé fyrir hendi á sakaskrá viðkomandi einstaklings. Framkvæma skal öll upplýsingaskipti í þessum tilgangi í samræmi við ákvörðun 2009/316/DIM og rammaákvörðun 2009/315/DIM eins og þau voru innleidd í landslög.
3. Evrópsku eftirlitsstofnanirnar skulu halda úti vefsetri með tengla á birtingu lögbærra yfirvalda á stjórnsluviðurlögum og -ráðstöfunum sem lögð eru á í samræmi við 60. gr. um lána- og fjármálastofnanir og sýna um hvaða tímabil hvert aðildarríki birtir stjórnsluviðurlög og -ráðstafanir.

VII. KAFLI

LOKAÁKVÆÐI

63. gr.

Eftirfarandi komi í stað d-liðar 2. mgr. 25. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 648/2012 ⁽¹⁾:

„d) miðlægur mótaðili hefur staðfestu eða starfsleyfi í þriðja landi sem framkvæmdastjórnin telur, í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/849 (*), að skorti stefnu í innlendu stjórnskipulagi til að berjast gegn peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka sem fjármálakerfi Sambandsins stafar umtalsverð hætta af.

(*) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/849 frá 20. maí 2015 um ráðstafanir gegn því að fjármálakerfið sé notað til peningaþvættis eða til fjármögnunar hryðjuverka, um breytingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins ESB nr. 648/2012, og um niðurfellingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/60/EB og tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/70/EB (Stjtíð. ESB L 141, 5.6.2015, bls. 73).“

64. gr.

1. Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, samanber þó skilyrðin sem mælt er fyrir um í þessari grein.
2. Framkvæmdastjórninni skal veitt vald um óákveðinn tíma frá 25. júní 2015 til að samþykkja framseldar gerðir sem um getur í 9. gr.
3. Evrópuþingið eða ráðið geta hvenær sem er afturkallað vald til að samþykkja framseldar gerðir sem um getur í 9. gr. Með ákvörðun um afturköllun skal bundinn endi á framsal þess valds sem tilgreint er í þeirri ákvörðun. Ákvörðunin öðlast gildi daginn eftir birtingu hennar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* eða síðar, eftir því sem tilgreint er í ákvörðuninni. Hún skal ekki hafa áhrif á gildi framseldra gerða sem þegar eru í gildi.
4. Um leið og framkvæmdastjórnin samþykkir framselda gerð skal hún samtímis tilkynna það Evrópuþinginu og ráðinu.
5. Framseld gerð, sem er samþykkt skv. 9. gr., skal því aðeins öðlast gildi að Evrópuþingið eða ráðið hafi ekki haft uppi nein andmæli innan mánaðar frá tilkynningu um gerðina til Evrópuþingsins og ráðsins eða ef bæði Evrópuþingið og ráðið hafa upplýst framkvæmdastjórnina, áður en fresturinn er liðinn, um þá fyrirætlan sína að hreyfa ekki andmælum. Frestur þessi skal framlengdur um einn mánuð að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.

65. gr.

Framkvæmdastjórnin skal taka saman skýrslu um framkvæmd þessarar tilskipunar og leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið eigi síðar en 26. júní 2019.

66. gr.

Tilskipun 2005/60/EB og tilskipun 2006/70/EB eru felldar úr gildi frá og með 26. júní 2017.

Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu tilskipanirnar sem tilvísanir í þessa tilskipun og skulu þær lesnar með hliðsjón af samsvörunartöflunni í IV. viðauka.

67. gr.

1. Aðildarríki skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 26. júní 2017. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ráðstafana.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni texta helstu ákvæða í landslögum sem þau samþykkja á því sviði sem tilskipun þessi nær til.

(¹) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 648/2012 frá 4. júlí 2012 um OTC-afleiður, miðlæga mótaðila og afleiðuviðskiptaskrár (Stjtíð. ESB L 201, 27.7.2012, bls. 1).

68. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

69. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg 20. maí 2015.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

M. SCHULZZ.

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

KALNIŃA-LUKAŠEVICA

forseti.

I. VIÐAUKI

Eftirfarandi er skrá, sem ekki er tæmandi, yfir áhættubreytur sem tilkynningarskyldir aðilar skulu taka til athugunar þegar þeir ákveða að hvaða marki á að beita ráðstöfunum vegna könnunar á áreiðanleika upplýsinga um viðskiptamenn í samræmi við 3. mgr. 13. gr.:

- i. tilgangurinn með reikningi eða tengslum,
 - ii. umfang eigna sem viðskiptamaður leggur inn eða stærð viðskiptanna sem eiga sér stað,
 - iii. rauntími eða lengd viðskiptatengslanna.
-

II. VIÐAUKI

Eftirfarandi er skrá, sem ekki er tæmandi, yfir þætti og tegundir sönnunargagna hugsanlega lægri áhættu sem um getur í 16. gr.:

1) Áhættuþættir viðskiptamanna:

- a) opinber fyrirtæki sem skráð eru í kauphöll og falla undir birtingarkröfur (annaðhvort vegna reglna kauphallar eða með lagasetningu eða aðfararhæfum aðferðum) sem felur í sér kröfu um að tryggja fullnægjandi gagnsæi raunverulegs eignarhalds,
- b) opinber stjórnsýsla eða fyrirtæki,
- c) viðskiptamenn búsettir á landfræðilegum svæðum með minni áhættu, eins og sett er fram í 3. lið.

2) Áhættuþættir sem tengjast vöru, þjónustu, viðskiptum eða afgreiðslurás:

- a) líftryggingar með lágu iðgjaldi,
- b) váttryggingarsamningar fyrir lífeyriskerfi, ef ekki er um fyrri afsalsrétt að ræða og samninginn er ekki hægt að nota sem tryggingu,
- c) lífeyrir, jafngreiðslulífeyrir eða svipað kerfi sem tryggir eftirlaun starfsmanna þar sem framlög eru í formi frádráttar af launum og reglurnar leyfa ekki framsal á ráðstöfun réttinda aðila að kerfinu,
- d) fjármálaafurðir eða þjónusta sem veita vissum tegundum viðskiptamanna viðeigandi skilgreinda og takmarkaða þjónustu til að auka aðgang varðandi fjárhagslega þátttöku,
- e) vörur þar sem áhættu á borð við peningþvætti og fjármögnun hryðjuverka er stjórnað af öðrum þáttum á borð við útgjaldaþak eða gagnsæi eignarhalds (t.d. vissar tegundir rafeyris),

3) Landfræðilegir áhættuþættir:

- a) aðildarríki,
- b) þriðju lönd með skilvirk kerfi í baráttunni gegn peningþvætti og fjármögnun hryðjuverka,
- c) þriðju lönd þar sem fram kemur í trúverðugum heimildum að sé lítil spilling eða önnur afbrotastarfsemi,
- d) þriðju lönd sem krafist er af, á grundvelli trúverðugra heimilda á borð við gagnkvæmt mat, ítarlegar matsskýrslur eða birtar eftirfylgniskýrslur, að þau berjist gegn peningþvætti og fjármögnun hryðjuverka í samræmi við endurskoðuð tilmæli fjármálaaðgerðahópsins og framkvæma þessar kröfur með skilvirkum hætti.

III. VIÐAUKI

Eftirfarandi er skrá, sem ekki er tæmandi, yfir þætti og tegundir sönnunargagna á hugsanlega hærri áhættu sem um getur í 3. mgr. 18. gr.:

- 1) Áhættuþættir viðskiptamanna:
 - a) viðskiptatengsl eru framkvæmd við óvenjulegar aðstæður:
 - b) viðskiptamenn búsettir á landfræðilegum svæðum með meiri áhættu, eins og sett er fram í 3. lið,
 - c) lögaðilar eða lagaleg tilhögun sem eru eignaumsýslufélög í einstaklingseigu (e. *personal asset-holding vehicles*),
 - d) fyrirtæki með tilnefnda hluthafa eða hlutabréf sem eru gefin út á handhafa,
 - e) reiðufjárfrek fyrirtæki,
 - f) eignarhald fyrirtækisins virðist óvenjulegt eða óþarflega flókið miðað við eðli viðskipta fyrirtækisins.
- 2) Áhættuþættir sem tengjast vöru, þjónustu, viðskiptum eða afgreiðslurás:
 - a) bankaþjónusta sem beinist að einstaklingum,
 - b) vörur eða viðskipti þar sem hvatt er til nafnleyndar,
 - c) óbein viðskiptatengsl eða viðskipti án tiltekinnar verndarráðstafana, t.d. rafrænar undirskriftir,
 - d) móttæknar greiðslur frá óþekktum eða ótengdum þriðju aðilum,
 - e) nýjar vörur og nýir viðskiptahættir, þ.m.t. nýr afhendingarbúnaður og notkun nýrrar tækni eða tækni sem er í þróun, bæði fyrir nýjar vörur eða vörur sem fyrir voru.
- 3) Landfræðilegir áhættuþættir:
 - a) með fyrirvara um 9. gr., lönd þar sem kemur fram í trúverðugum heimildum, t.d. gagnkvæmu mati, ítarlegum matsskýrslum eða birtum eftirfylgniskýrslum, að búi ekki yfir skilvirkum kerfum í baráttu gegn peningþvætti og fjármögnun hryðjuverka,
 - b) lönd þar sem kemur fram í trúverðugum heimildum að sé umtalsverð spilling eða önnur afbrotastarfsemi,
 - c) lönd með fyrirvara um viðurlög, viðskiptabann eða svipaðar ráðstafanir, t.d. af hálfu Sambandsins eða Sameinuðu þjóðanna,
 - d) lönd sem veita fjármagni eða stuðningi til hryðjuverka, eða þar sem tiltekin hryðjuverkasamtök starfa innanlands.

IV. VIÐAUKI

Samsvörunartafla

Tilskipun þessi	Tilskipun 2005/60/EB	Tilskipun 2006/70/EB
—		1. gr.
—		3. gr.
—		5. gr.
—		6. gr.
—		7. gr.
1. gr.	1. gr.	
2. gr.	2. gr.	
3.–9. mgr. 2. gr.		4. gr.
3. gr.	3. gr.	
9., 10. og 11. mgr. 3. gr.		1., 2. og 3. mgr. 2. gr.
4. gr.	4. gr.	
5. gr.	5. gr.	
6.–8. gr.	—	
10. gr.	6. gr.	
11. gr.	7. gr.	
13. gr.	8. gr.	
14. gr.	9. gr.	
d-liður 11. gr.	1. mgr. 10. gr.	
—	2. mgr. 10. gr.	
15., 16. og 17. gr.	11. gr.	
—	12. gr.	
18.–24. gr.	13. gr.	
22. gr.		4. mgr. 2. gr.
25. gr.	14. gr.	
—	15. gr.	
26. gr.	16. gr.	
—	17. gr.	
27. gr.	18. gr.	
28. gr.	—	
29. gr.	19. gr.	
30. gr.	—	
31. gr.	—	
—	20. gr.	
32. gr.	21. gr.	
33. gr.	22. gr.	

Tilskipun þessi	Tilskipun 2005/60/EB	Tilskipun 2006/70/EB
34. gr.	23. gr.	
35. gr.	24. gr.	
36. gr.	25. gr.	
37. gr.	26. gr.	
38. gr.	27. gr.	
39. gr.	28. gr.	
—	29. gr.	
40. gr.	30. gr.	
45. gr.	31. gr.	
42. gr.	32. gr.	
44. gr.	33. gr.	
45. gr.	34. gr.	
46. gr.	35. gr.	
47. gr.	36. gr.	
48. gr.	37. gr.	
49. gr.	—	
50. gr.	37. gr. a	
51. gr.	38. gr.	
52.–57. gr.	—	
58.–61. gr.	39. gr.	
—	40. gr.	
—	41. gr.	
—	41. gr. a	
—	41. gr. b	
65. gr.	42. gr.	
—	43. gr.	
66. gr.	44. gr.	
67. gr.	45. gr.	
68. gr.	46. gr.	
69. gr.	47. gr.	